

*Največja
pa je
ljubezen*

1

Učbenik za birmance

*Mirenski Grad - Ljubljana
2009*

Največja pa je ljubezen 1

Učbenik za birmance

Sestavili

Peter Žakelj, Andreja Ličen, Maja Prinčič in Mirjam Babnik

Ilustrinala

© Paola Bertolini Grudina

Oblikovanje

Walter Grudina in Peter Žakelj

Dovoljenje SKU

št. 109/2009 z dne 10. julija 2009

Imprimatur

Škofjski ordinariat v Kopru,

št. 550/08 z dne 13. avgusta 2008

Lektoriral

Jurij Devetak, CM

Izdalo

Društvo prostovoljcev VZD

Založil

Salve d.o.o. Ljubljana

1. ponatis, Mirenski Grad - Ljubljana 2009

*Obračam se na vas, dragi
mladi, ki se bližate odločilnemu
trenutku svoje izbire. Odločate
se za življenje z Bogom ali brez
njega. Vsakemu od vas bi rad
spregovoril o naduse pomembnih
stvareh, pa ne le za vas, temveč
za vse človeštvo. Vsakega bi rad
vprašal: Kaj želiš ustvariti iz
svojega življenja?
Kakšne načrte imaš?*

*Rad bi s teboj prehodil pot
do spoznanja, ki nam ga
ponuja apostol Pavel: Preroštva
bodo prenehala, jeziki bodo
umolknili, spoznanje bo prešlo
...Vse bo prešlo!
Ljubezen nikoli ne mine.*

Uvod

Dragi birmanec, draga birmanka!

Pred teboj je prvi del učbenika Največja pa je ljubezen. V njem se boš srečeval z liki svetnikov in evangelijem. Vsebina ti bo pomagala osvetliti ključna vprašanja tvojega življenja. Lik svetnika ti govori, da je mogoče živeti ideale, na katere kaže Kristus s svojim življenjem. Evangeliju sledi kratka razlaga in misel za življenje.

V katehezah se boš srečeval z naslednjimi podobami, ki te vabijo:

- da razmisliš, o čem govori evangelij,

- da misli iz evangelija preneseš v svoje življenje,

- da se ustaviš ob preprosti nalogi in jo rešiš,

- da v molitvi prosiš Gospoda, da ti pomaga spoznanja zaživeti,

- da osvojiš misel, ki ti jo sporoča Jezus,

- da ponoviš vsebino kateheze in se ustaviš ob vprašanjih.

- in ne pozabiš domače naloge!

Učbenik je hkrati delovni zvezek, zato da bi naloge ne ločeval od evangelija in življenja svetnikov. Tako kot je vse strnjeno v eno knjigo, naj bo tudi tvoje življenje povezano v eno: tvoji ideali, tvoja hrepenenja in tvoje sanje naj se prepletajo z Jezusovim življenjem in zgledom svetnikov.

Želim ti veselo in bogato pripravo na življenje! Naj ti odločitev za Kristusa pomaga v polnosti uresničiti tvoja najgloblja hrepenenja!

V imenu sestavljavcev učbenika

Peter Žakelj

Vsebinska

1	Veselite se	8
2	Kdo ima prav.....	16
3	Skušnjave.....	24
4	Odrini na globoko.....	32
5	Biti zavrtnjen	40
6	Delajte dobro	48
7	Božje otroštvo	56
8	Ne sodite	64
9	Gospodar zakonov	72
10	Komu zaupam	80
11	Kdo si Gospod	88
12	Varljiva sreča	96
13	Odpoved sebi	104
14	Kdo je največji	112
15	O odpuščanju	120
16	Kako naj molim	128
17	Hinavščina	136
18	Božja beseda	144

Predgovor

Kot kristjani se verjetno večkrat vprašamo podobno kot apostol Peter: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj. Kaj bomo torej prejeli?« (prim. Mt 19,27).

V času priprave na prejem zakramenta svete birme želimo ob Lukovem evangeliju odkrivati, kaj nam Jezus ponuja, ko pravi, da bomo, če bomo šli za njim, prejeli stokratno.

Skupaj se bomo spraševali, zakaj je dobro, da gremo za Jezusom, kaj imamo od tega za svoje življenje. Ne bomo ponavljali naučenih odgovorov, ampak bomo iskali predvsem tisto, kar ostane za vse življenje, kar je zame in zate najpomembnejše.

Jezusa, za katerega se na tej poti iskanja odločamo, bomo spraševali kot njegovi sodobniki: Učitelj, kaj je v življenju najpomembnejše, kaj ostane? Jezus odgovarja: Ljubezen, samo ta ostane in vedno osrečuje. Zato nas vabi, naj ljubimo Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem in svojega bližnjega kakor samega sebe. Na tej zapovedi stoji vse naše življenje (prim. Mt 22,36-40).

Veselite se

Frančišek se je rodil v Assisiju kot sin bogatega trgovca. Živel je v izobilju. V mladosti ga je vedno obdajalo veliko prijateljev, s katerimi je kot trubadur zapravljaj očetov denar. Frančiškova največja želja je bila postati slaven vitez, zato se je že dvajsetleten podal

v vojno. Kmalu se je vrnil domov bolan. Kljub bolezni si je še vedno želel biti slaven. Ponovno se je odpravil na vojno, pa tudi tokrat ni dosegel zelene slave. Ujeli ga sovražniki in zaprli v ječo. Tam se je prvič vprašal, ali mu bodo vojskovanje, zmage in slava res prinesli

pravo veselje. Začel je iskati Boga. Vrnil se je domov in se velikokrat umaknil v naravo, kjer je molil in premišljeval. Tu je našel Boga Stvarnika. Veselil se je stvarstva. Bogu se je zahvaljeval za preproste darove: ptice, sonce, luno in zvezde, veter in zrak, vodo, ogenj, zemljo, ljudi, za življenje in smrt (Arko, 2007).

Oznanilo veselja

V istem kraju so pastirji prenočevali na prostem in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo so se prestrašili. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jaslje.« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.« Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledjmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jaslje. Ko so to videli, so povedali

o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo rečeno. Ko je bilo dopoljenih osem dni in so dete obrezali, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet v telesu. (Lk 2,8-21)

Pastirji so v miru živeli s svojimi ovčkami in bili ponosni na svoje črede. Veselili so se dobre paše, miru, lepih noči in novega dne. Tudi vsaka nova ovčka jih je razveselila. Pomenila jim je nov dar, novo bogastvo in upanje, da se izkopljejo iz revščine. Neko noč, ko so stražili svoje črede, so jim angeli spregovorili o drugačnem veselju. Prisluhnili so jim in v preprostem hlevcu srečali Boga.

Tudi nas razveseljujejo različne stvari. Pozorni želimo biti na drobne stvari, ki jih velikokrat ne opazimo in nas lahko razveselijo. Vsem želimo iskati najgloblje veselje, ki nas izpolni.

V osmerosmerki veselja poišči deset stvari, ki ti lahko prinesejo veselje. Ko jih najdeš, jih razvrsti po pomembnosti.

P	C	Š	Č	R	E	S	O	Č	H	D	H
B	R	D	P	M	I	C	B	P	A	Z	I
A	Ž	I	L	Z	Č	A	G	Ž	A	G	F
R	C	N	J	B	V	F	D	B	N	U	J
S	L	K	V	A	T	Š	A	E	K	S	S
T	B	O	R	U	T	V	Z	F	T	P	K
M	J	A	A	Š	A	E	R	A	N	E	D
N	N	B	I	A	B	G	L	O	Ž	H	P
V	U	S	Č	U	U	M	E	J	T	G	L
Z	C	A	J	D	F	N	J	G	I	O	O
T	E	L	E	F	O	N	H	K	I	B	M
E	V	G	Z	E	Ž	Z	H	J	L	M	R

*Gospod, moje veselje se dviga k tebi
kot ptica pod nebo!*

Noč je odletela in veselim se luči.

*Tvoje sonce je posušilo roso s trav
in solze z naših src.*

*Vse, kar je v nas, in vse okoli nas
je v tem jutru (dnevu) ena sama zahvala tebi.*

Gospod, to jutro (dan) sem srečen.

Angeli in ptice pojo in tudi jaz ti prepevam.

Vesoljni svet in naša srca so odprta tvoji milosti.

Čutim svoje telo, hvala ti.

Sonce žge mojo kožo, hvala ti.

Morski vali hite proti obali, hvala ti.

Gospod, veselim se tvojega stvarstva.

*Veselim se, da si za nami in ob nas
in pred nami in nad nami in v nas.*

Veselim se, veselim se... (lahko doda vsak svojo misel!)

Psalmi pojo o tvoji ljubezni,

preroki razglašajo tvojo ljubezen,

mi vsi pa jo občutimo:

vsak dan v tvoji milosti

je božič in velika noč in vnebohod in binkošti.

*Gospod, moje veselje se dviga k tebi
kot ptica pod nebo!*

*Nov dan, ki se ves lesketa in blešči,
kar razganja od tvoje ljubezni.*

Vsak dan narejaš ti.

Aleluja, Gospod (Čuk, 1995, str. 20)!

Kaj so angeli oznanili pastirjem, ko se je Jezus rodil?
Kdaj praznujemo Jezusovo rojstvo?
Kaj pomeni beseda evangelij?

***Moja vera se odraža
v veselju nad
življenjem, veselju,
da poznam Jezusa.***

Česa se v vsakdanjem življenju veseliš?
Kako lahko razveseliš druge?
Kaj imaš od tega, da poznaš Kristusa?

***Pozoren bodi na veselje. Skušaj ga
vsak dan deliti z drugimi in se Bogu
zanj zahvaljevati v večerni molitvi.
Na prihodnje srečanje prinesi simbol,
sliko ali misel, ki te spominja na
doživetje veselja.***

Handwriting practice lines on page 14, consisting of multiple rows of dashed lines for tracing.

Handwriting practice lines on page 15, consisting of multiple rows of dashed lines for tracing.

Kdo ima prav

Potem ko se je Frančišek odločil hoditi za Kristusom, ga je gnala želja, da bi vse svoje imetje dal ubogim. Revezem je razdajal premoženje, ki ga je na različne načine zbiral njegov oče. To je očeta zelo razjezilo. Bal se je za svoje imetje, zato je sina peljal pred škofa in zahteval, naj mu vrne denar.

Frančišku je bilo izpolnjevanje božje volje pomembnejše od bogastva, zanj je namreč živel njegov oče. Očetu Petru je vrnil denar in obleko ter dejal: »Odslej lahko zares rečem: Oče naš, ki si v nebesih, ker je v njem vse moje bogastvo.«

Da izpolni voljo nebeškega Očeta, se je moral Frančišek oddaljiti od družine, ki ga je utesnjevala. Starša je imel rad, a je čutil, da mora iti po drugačni poti, kot sta si onadva želela (Arko, 2007).

Deček v templju

Jezusovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel.

Srečno ognjišče

Gospod Jezus,
živel si v srečni družini
stori, da bo ta dom
kraj tvoje navzočnosti,
toplo in srečno ognjišče.
Naj bodo vsi njegovi člani mirni,
daj vedrino našim živcem,
brzdaj naše jezike,
daj zdravja našim telesom.

Otroci naj bodo ljubljene in to čutijo,
za vedno jih obvaruj
nehvaležnosti in samoljubja.
Napolni, Gospod, srca očetov
s potrpežljivostjo in razumevanjem
z brezmejno velikodušnostjo.

Razprostri, Gospod, šotor ljubezni,
da boš z njim zavaroval in osveževal,
ogreval in vodil k zrelosti
vse otroke tega doma.

Daj nam vsakdanji kruh
preženi iz našega doma
težnjo po razkazovanju,
blestenju in nastopaštvu;
reši nas posvetnih nečimrnosti in častihlepja,
ki kalijo in odvzemajo mir.

Naj se v očeh sveti veselje,
zaupanje naj odpira vsa vrata,
sreča naj žari kakor sonce,
luč naj kraljuje v tej družini
in edinost naj bo čvrsto ogrodje.

To prosimo tebe, ki si bil srečen otrok
v nazareškem domu, ob Mariji in Jožefu. Amen
(Larrañaga, 1995, str. 41).

Pripoveduj, kaj se je dogajalo, ko je Jezus pri dvanajstih
letih ostal v templju v Jeruzalemu!
Ali je v sveti družini kdaj prišlo
do kakega nesporazuma?
Kako so ga rešili?

**Jezus me vabi, da
nesporazume rešujem
z razumevanjem in s
pogovorom.**

Kako v vaši družini rešujete
nesporazume?
Kako naj bi jih reševali?

Ko bo prišlo do nesoglasja s starši, zvečer preberi evangeljski odlomek te kateheze in skušaj odgovoriti na vprašanje, ali je bila tvoja drža pravilna ali ne. Pribodnjič to izkušnjo deli s sošolci na srečanju.

Handwriting practice lines on page 23, consisting of ten sets of three horizontal lines (top solid, middle dashed, bottom solid).

Skušnjave

Sv. Frančišek se je bal gobavcev. Ko pa je nekoč odhajal iz mesta, je h gobavemu, ki ga je srečal, stegnil roko, se ga dotaknil in ga objel. To dejanje mu je dalo poguma in veselja.

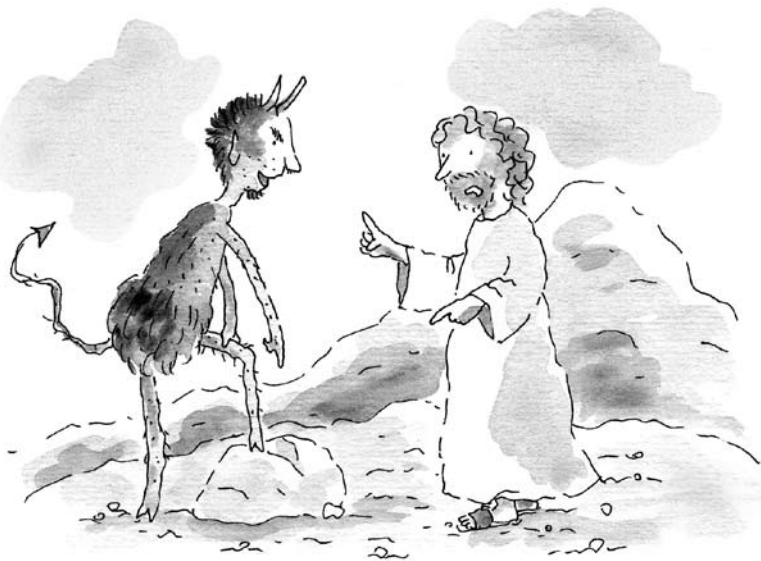
Potem ko se je dokončno odločil slediti Kristusu, je bila med njegovimi nalogami tudi skrb za gobavce. V tej službi so ga mučile skušnjave, da bi se smilil sam sebi in se vrnil k očetu. Težko mu je bilo, ker nikomur ni bilo mar za njegova dela in ker v gobavcih ni dobil prijateljske podpore. Kljub temu je vztrajal. Gobavcem je vsak

dan umival in previjal rane ter zanje še drugače skrbel. Sv. Frančišek je spoznaval, da je bila zanj predstava o romantični ljubezni, ki je polna tolažilnih čustev, skušnjava. Če bi ji podlegel, bi ga lahko odvrnila od odločitve, da bo služil ubogim in sledil Kristusu (Arko, 2007).

Hudič skuša Jezusa

Jezus se je vrnil od Jordana poln Svetega Duha in Duh ga je vodil štirideset dni po puščavi, hudič pa ga je skušal. Tiste dni ni nič jedel, in ko so se končali, je postal lačen. Hudič mu je rekel: »Če si Božji Sin, reci temu kamnu, naj postane kruh.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha.« Nato ga je hudič povedel gor, mu v hipu pokazal vsa kraljestva sveta in mu rekel: »Tebi bom dal vso to oblast in njihovo slavo, kajti meni je izročena in jo dam, komur hočem. Če torej mene moliš, bo vsa tvoja.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služil.« Potem ga je hudič odvedel v Jeruzalem, ga postavil vrh templja in mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi od tukaj dol; kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval, da te obvarujejo, in:

posledica padca pri prvi. Slava ni trajna, potrebuje senzacijo. Hudič želi, da Jezus skoči v njegovo naročje. A če je uspel odkloniti prvo skušnjavo, mu pri tretji niti na misel ne pride, da bi dobrega Očeta zamenjal s satanom. Jezus se skušnjav ne ustraši, zato toliko lažje jasno prepozna njihovo ozadje. Na hudičeve predloge odgovarja z božjo besedo iz Svetega pisma. Pomemben je dodatek evangelista Mateja, ki pravi: »Ko je hudič odšel, so pristopili angeli in Jezusu stregli« (Mt 4, 11). Ko Jezus zavrne vse skušnjave, Bog poskrbi zanj in mu da veliko več, kot mu je obljubljal hudič.

Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.« Jezus mu je odgovoril: »Rečeno je: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Ko je hudič končal z vsemi skušnjavami, se je umaknil od njega do primerne časa. (Lk 4,1-13)

Jezus se po krstu odpravi v puščavo, da bi se z molitvijo in postom pripravil na svoje javno delovanje. Ob koncu priprave pride do njega hudič. Prva skušnjava je zelo logična. Lačnemu Jezusu ponuja kruha. Kaj je v tem slabega? Nič, razen tistega, ki mu kruh ponuja. Če tu pade, druge skušnjave in hudiča v ozadju Jezus ne bi več prepoznal. V drugi skušnjavi hudič že zahteva povračilo. Slavo dobiš, če se mu prikloniš! Tretja skušnjava je logična

Globoko v nas je glas, ki izredno bistro razlikuje med dobrim in slabim, med resnično 'ponudbo' in prevaro. Ni vse enako dobro. Težava skušnjav je v tem, da nas zapeljejo do kratkotrajne sreče, ki pa se sprevrže v praznino, z dolgočasnost ali celo v razočaranje in obup. Jezus nas vabi, da se pogumno upremo skušnjavam in iščemo opore in odgovorov v Bogu in njegovi besedi.

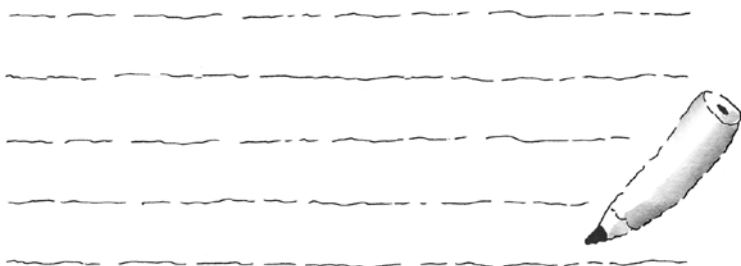

Na čeri
okrog
čolna vpiši

skušnjave, ki so zate

najteže premagljive. V molitvi prosí Boga, da ti bo dal
moči za boj proti skušnjavam.

Imej oblast nad menoj

Gospod, od tebe prihaja vse,
kar je dobro.

Imej oblast nad menoj,
nad mojimi mislimi,
da bom mislil, kar je dobro;
nad mojimi očmi,
da bom gledal, kar je dobro,
nad mojimi ušesi,
da bom poslušal, kar je dobro;
nad mojimi usti,
da bom govoril, kar je dobro
nad mojimi čustvi,
da bom čutil, kar je dobro;
nad mojim srcem,
da bom ljubil, kar je dobro;
nad mojimi rokami,
da bom delal, kar je dobro;
nad mojimi nogami,
da bom hodil po dobri poti.
Prevzemi oblast nad menoj,
da bom dober.

Prevzemi oblast
nad svetom, naj dobro zmaguje
(Rotzetter, 1994, str. 73).

Pripoveduj, kako je hudič skušal Jezusa, ko je bil v puščavi
in kako ga je Jezus zavrnil.
Razloži Jezusove skušnjave!

*Kar je videti dobro,
ne osrečuje vedno.*

S katerimi skušnjavami se danes mladi
še posebej srečujejo?
Kako se lahko upreš skušnjavam?

*Bodi pozoren na skušnjave, s katerimi se
vsak dan srečuješ. Zvečer si izprašaj vest.
Ko boš v dvomu, ali si skušnjavi podlegel
ali pa ko ji boš podlegel, preberi odlomek
današnje kateheze.*

Odrini na globoko

Edith Stein se je rodila 12. oktobra 1891 v Wroclawu, v judovski družini.

V mladosti je izgubila vero in celo rekla: »Molitvi sem se odpovedala zavestno in po lastni volji.« Ko še ni dopolnila petnajst let, se je imela za neverno in se za takšno tudi razglašala. Zapustila je judovsko vero in se poglobljala v filozofijo, iz katere je tudi naredila doktorat. Med 1. svetovno vojno se je javila kot prostovoljka pri Rdečem križu. Tam sta jo pretresli drža in vera žene, ki ji je v boju umrl mož. Od takrat

je začela vedro, a hkrati intenzivno iskati resnico. Njeno iskanje je prišlo do vrhunca, ko ji je pot prekrizal življenjepis sv. Terezije Avilske. V njem je našla, kar je iskala in zahrepenela je po tem, da bi postala katoličanka. Edith Stein se je tako enaintridesetletna spreobrnila in se dala krstiti (www.lifeteen-si.com in www.karmel.hr, 7.6.2008).

Vrzite mreže

Ko je množica pritiskala nanj in poslušala Božjo besedo, on pa je stal ob Genezareškem jezeru, je zagledal dva čolna pri bregu; ribiči so pravkar stopili iz njiju in izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, bil je Simonov, in Simona prosil, naj odrine malo od kraja. Sédel je in učil množico iz čolna. Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: »Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!« Simon mu je odgovoril: »Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli, a na tvojo besedo bom vrgel mreže.« In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, tako da so se jim mreže začele trgati. Pomignili so tovarišem v drugem

čolnu, naj jim pridejo pomagat. Prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se začela potapljati. Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu pred noge in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!« Nad ulovom rib, ki so jih zajeli, je osupnil on in vsi, ki so bili z njim, prav tako pa tudi Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, ki sta bila Simonova družabnika. Tedaj je Jezus rekel Simonu: »Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi.« In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim. (Lk 5,1-11)

Jezus sreča svoje učence pri vsakdanjih opravilih. Razume njihov trud, a pričakuje več. Peter verjetno težko razume njegovo

naročilo, naj odrinejo na globoko in vržejo mreže. Vso noč so namreč lovili, pa nič ujeli. Zakaj naj bi bil ulov pri belem dnevu uspešen? Peter kljub nesmislu zaupa in uboga. Ulov je neverjeten. Ob čudežu se Peter čuti nevrednega. Jezus ga povabi, naj hodi za njim ter postane ribič ljudi.

Bog vsakega izmed nas vabi h globljemu razmišljanju o lastnem življenju. Darovi, ki nam jih je dal, že nakazujejo na to, da smo v življenje poklicani z nekim namenom. Slehernega spodbuja, da postaja vedno boljši in živi povezan z njim. Naslednji klic nas vabi k odločitvi za Bogu posvečeno ali zakonsko življenje. Poklic predstavlja šele zadnjo poklicanost. Delo, ki ga v poklicu opravljamo, je sicer pomembno, vendar srečni smo lahko šele, če smo scela odgovorili na prva dva božja klica.

Kaj je bil Peter po poklicu? _____

V kaj ga je Jezus poklical? _____

Kakšna je bila njegova služba? _____

Kako je kot apostol služil Jezusu? _____

Evangelij spreminja pogled na poklic in službo.

Nad črtice napiši, v kaj se spremeni:

poklic – P O K L I C _____

služba – S L U Ž _____

Odrini na globoko

*Hodil sam povsod sem naokrog lahkih
nog brez tebe.*

*Svet sem ljubil, skoraj nič se trudil, da
bi te spoznal.*

*Tedaj si prišel ti, prišel ti, o moj Bog, z neba mi na
pomoč,*

ker videl si mojo slabotno moč in mi dejal:

*»Odrini na globoko, tam so školjke,
v njih odkril boš bisere drage.*

*Odrini na globoko, tam so školjke,
v njih odkril boš svoj zaklad.«*

Zdaj sem srečen, saj postal sem večni v tebi, o moj Bog.

Hvala ti za tiste težke dni, ko si ljubil me le ti.

*Gospod, pridi z menoj, ko grem med nje,
ki si žele božje ljubezni in miru,*

dajal bom vsakemu:

*»Odrini na globoko, tam so školjke,
v njih odkril boš bisere drage.*

*Odrini na globoko, tam so školjke,
v njih odkril boš svoj zaklad«*

(Šušteršič, 2001, str. 43).

S katerimi besedami je Jezus poklical prve učence?
Kako so se na Jezusov klic odzvali prvi učenci?

*Poklicani smo, da
postajamo vedno boljši
in povezani z Bogom,
da se odločimo za
Bogu posvečeno ali
zakonsko življenje in
se preživljamo z nekim
poklicem.*

Kako nas Jezus danes kliče?
Kako kliče tebe?
Katere so tri stopnje naše
poklicanosti?
Predstavi osebo, ki je z veseljem
odgovorila na božji klic.

*Premišluj, k čemu te Bog kliče in kako
na ta klic odgovarjaš. Ko razmišljaš o
svoji prihodnosti, pomisli na to, kaj od
tebe pričakuje Bog.*

Biti zavrjnjen

V prejšnjem poglavju smo spoznali Edith Stein, ki je prihajala iz judovske družine. Prebiranje življenjepisa Terezije Avilske jo je privedlo do odločitve, da se je dala krstiti in postala katoličanka. Mama je zaradi te odločitve ni hotela več priznati za svojega otroka. Kljub temu je dvainštiridesetletna stopila

v karmeličanski samostan in si izbrala ime Terezija Benedikta od Križa (www.lifeteen-si.com in www.karmel.hr, 7.6.2008).

Jezusa zavrnejo

Jezus je prišel v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je po svoji navadi šel v shodnico. Vstal je, da bi bral in podali so mu zvitek preroka Izaija. Odvil je zvitek in našel mesto, kjer je bilo zapisano:

*Duh Gospodov je nad menoj,
ker me je mazilil,
da prinesem blagovest ubogim.
Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost
in slepim vid,
da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.*

Nato je zvitek zvil, ga vrnil služabniku in sédel. Oči vseh v shodnici so bile uprte vanj. In začel jim je govoriti: »Danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali.« Vsi so zanj pričevali, čudili so se besedam milosti, ki so prihajale iz njegovih ust, in govorili: »Ali ni to Jožefov sin?« On pa jim je rekel: »Seveda mi boste povedali ta pregovor: ›Zdravnik, ozdravi sebe.‹ Kar smo slišali, da se je zgodilo v Kafarnáumu, stôri tudi tukaj v domačem kraju.« In rekel je: »Resnično, povem vam: Nobenega preroka ne sprejmejo v domačem kraju. Resnico vam govorim: Veliko vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh, ko se je nebo zaprlo za tri leta in šest mesecev in je nastala huda lakota v vsej deželi, toda Elija ni bil poslan k nobeni izmed njih razen k vdovi v Sarepto na Sidónskem. Tudi veliko gobavih je bilo v Izraelu v času preroka Elizeja, pa ni bil izmed njih očiščen nobeden razen Sirca Naamána.« Ko so to slišali, so vsi v shodnici pobesneli. Vstali so, ga vrgli iz mesta in odvedli na

previs hriba, na katerem je bilo sezidano njihovo mesto, da bi ga pahnili v prepad. On pa je šel sredi med njimi in je hodil dalje. (Lk 4,16-30)

Jezusa v domačem kraju zavrnejo. Kako se ima lahko za preroka, ko pa vsi vedo, da je tesarjev sin? Zakaj govori o velikih delih, ko v domačem kraju ne naredi nič izrednega? Nič ne govori v prid njegovim nastopom. Domačini se nad njim razjezijo in ga izženejo.

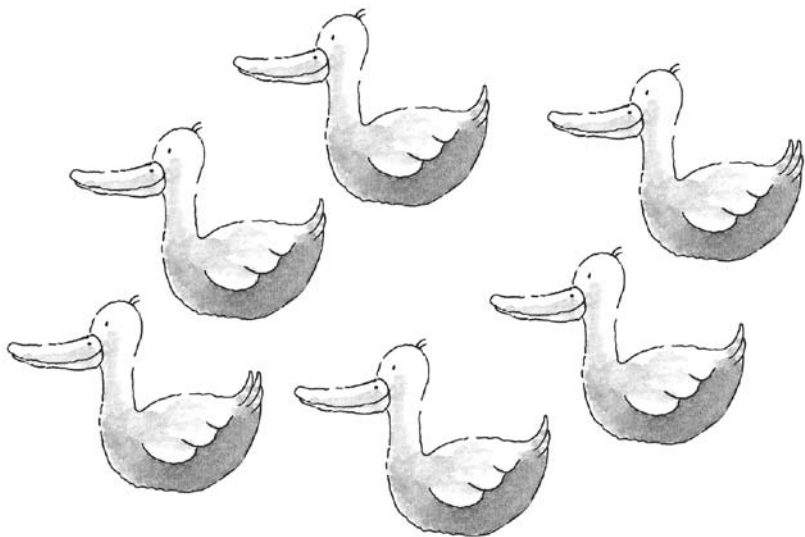
Ob prebranem odlomku se lahko vprašamo, zakaj Jezusa domačini niso mogli sprejeti. Odgovor ni tako preprost. Vedno znova se moramo vprašati, po kakšnem ključu naj se ravnamo, da ne bomo povzročali krivic. Prav tako je potrebno razmišljati, zakaj in v čem moramo biti drugačni. Ni vseeno, kako se odločamo. Lahko smo zvesti sebi ali pa smo sužnji množice. Vedeti moramo, zakaj ravnamo tako in ne drugače. Prizadevajmo si za zvestobo sebi in Bogu, pa bodo naše odločitve bolj pravilne.

Handwriting practice lines consisting of ten horizontal dashed lines for writing.

Jata račk predstavlja ljudi. Med račkami na sliki najdi dve, ki se od drugih razlikujeta. Nanju napiši lastnosti, zaradi katerih množica nekatere pogosto izloči.

Jaz bi rad bil JAZ,
dobri Bog.
Jaz bi rad bil JAZ
tudi pri delu,
da se v njem uresničim.
Da se ne izgubim,
mi podaj svojo roko.

Jaz bi rad bil JAZ
tudi v prostem času,
da se v njem uresničim.
Da se ne zgubim,
mi podaj svojo roko.

Jaz bi rad bil JAZ
tudi v javnosti,
da se v njej uresničim.
Da se ne zgubim,
mi podaj svojo roko.

Jaz bi rad bil JAZ
tudi v Cerkvi,
da se v njej uresničim.
Da se ne izgubim,
mi podaj svojo roko.

Jaz bi rad bil JAZ
tudi v svetu,
da se v njem uresničim.
Da se ne zgubim,
mi podaj svojo roko
(Rotzetter, 1994, str. 154).

Ali je bil Jezus deležen nasprotovanja? Zakaj?
 Ali Jezus zaradi nasprotovanja spremeni svoje mišljenje in se podredi množici?

***Jezus me vabi k drugačnosti,
 čeprav bi bil zaradi tega
 izločen.***

Kdaj se počutiš
 drugačnega – izločenega?
 Kaj je najpogostejši vzrok za
 nasprotovanje enemu izmed tvojih
 vrstnikov in izločitev iz skupine?
 Kako Jezusovemu sporočilu nasprotujejo
 danes? Navedi primer!

***Odslej skušaj biti bolj pozoren
 na to, kaj se dogaja v ozadju nekaterih
 dogodkov. Ni vedno prav tisto, kar
 govori večina. Do prihodnjic se ustavi
 ob dogodku, v katerem nasprotujejo
 posamezniku ali Cerkvi. O njem se
 pogovori s prijatelji in starši.***

Delajte dobro

Terezija Benedikta od Križa je od leta 1933 živela v karmeličanskem samostanu. V juliju 1942 so nizozemski škofje obsodili preganjanje Judov. Iz maščevanja so nacisti v nedeljo, 2. avgusta, prijeli vse katoliške Jude, tudi Edith Stein. Čeprav so Nemci Jude preganjali, jih Edith ni nikoli sovražila. Globoko v svoji notranjosti je čutila Jezusov križ in z besedami »Ave Crux, spes unica! – Pozdravljen, križ, edino upanje!« šla v smrt. Umrla je v koncentracijskem taborišču v plinski celici v Auschwitzu (www.lifeteen-si.com in www.karmel.hr, 7.6.2008).

Ljubite tudi sovražnike

»Vam pa, ki poslušate, pravim: Ljubite svoje sovražnike, delajte dobro tistim, ki vas sovražijo. Blagoslavlajte tiste, ki vas preklinjajo, in molite za tiste, ki grdo ravnajo z vami. Tistemu, ki te udari po enem licu, nastavi še drugo, in kdor ti hoče vzeti plašč, mu tudi obleke ne brani. Vsakemu, ki te prosi, dajaj, in če kdo vzame, kar je tvoje, ne zahtevaj nazaj. In kakor hočete, da bi ljudje storili vam, storite vi njim. Če ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno priznanje vam gre? Saj tudi grešniki ljubijo tiste, ki njih ljubijo. Če namreč delate dobro tistim, ki delajo dobro

vam, kakšno priznanje vam gre? Tudi grešniki delajo isto. In če posojate tistim, od katerih upate dobiti nazaj, kakšno priznanje vam gre? Tudi grešniki posojajo grešnikom, da prejmejo enako. Vi pa ljubíte svoje sovražnike. Delajte dobro in posojajte, ne da bi za to kaj pričakovali. In vaše plačilo bo veliko in boste sinovi Najvišjega, kajti on je dober tudi do nehvaležnih in hudobnih. Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče!» (Lk 6,27-36)

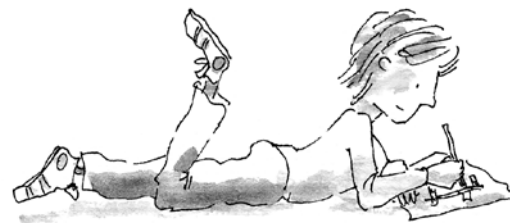
Jezus nas postavlja pred težko nalogo: ljubiti tiste, ki nam delajo hudo. Uči nas o zlatem pravilu ljubezni: Kar hočete, da bi ljudje storili vam, storite vi njim! Ljubiti sovražnike, odpuščati in delati dobro brez čakanja na plačilo - to je prepoznavno znamenje za Jezusovega učenca.

Jezus nam kot nagrado za ljubezen do vseh obljublja božje kraljestvo.

Vsakdanje življenje prinaša tudi neprijetna presenečenja. Ljudje nas včasih pošteno prizadenejo. Nekateri ne da bi to vedeli, drugi se morda maščujejo, tretji to naredijo iz zavisti ali ranjenosti. Kaj storiti? Jezus nas vabi k odpuščanju

in ljubezni, ker nas bo samo to resnično osrečevalo, bogatilo in osvobajalo.

V evangelijskem odlomku najdi dopolnitev naslednjih trditev:

....., *ki grdo ravnajo z vami.*

Kakor hočete,

.....

....., *kakor je usmiljen tudi vaš Oče!*

To so tri načela, ki se jih skuša držati Jezusov učenec, da bi bil podoben svojemu učitelju, ki je ljubil tudi nasprotnike.

Milost medsebojnega spoštovanja

*Jezus Kristus, naš Gospod in brat.
Vstavi ključavnico v vrata našega srca,
da ne bomo o nikomer slabo mislili,
da ne bomo že vnaprej obsojali,
da ne bomo nerazpoloženi,
da ne bomo slabo domnevali
in slabo razlagali,
da ne bomo vlamljali v svetišče namenov.*

*Gospod Jezus,
zedinjujoča vez našega bratstva.
Zapečati naša usta,
da ne bo prišlo iz njih nobeno godrnjanje ali neugodna
razlaga,
da bomo do groba molčali o tem,
kar nam kdo zaupa, ali o nerodnostih, ki jih opazimo,
v zavesti, da je prava in resnična ljubezen v tem,
da molčimo.*

*Posěj rahločutnost v našo notranjost.
Daj nam duha resnične ljubeznivosti,
da bomo drug drugega spoštovali,
kakor bi spoštovali tebe.*

*Daj nam hkrati pravo modrost,
da bomo primerno združevali to ljubeznivost
z bratskim zaupanjem.*

*Gospod Jezus Kristus, daj nam milost, da se bomo med
seboj spoštovali. Amen (Larrañaga, 1995, str. 64).*

Katera je Jezusova največja zapoved?
Kako se Jezus vede do tistih, ki ga preganjajo?
K čemu nas spodbuja?

Ljubezen in odpuščanje nam prinašata mir.

Kaj te najbolj prizadene in kdaj
imaš občutek, da te nekdo
sovraži?
Kaj narediš, če ti kdo povzroči
krivico? Kako reagiraš, kadar ne
razmišljaš oz. se ne obvladaš?
Zakaj naj bi ljubil tudi
nasprotnike?

**Zbrano preberi evangelijski odlomek.
Izberi misel, ki se te je najbolj
dotaknila. Skušaj biti pozoren na
svoje odnose in se tudi v težkih
trenutkih potrujdi, da boš takšen, kot
te uči Jezus v evangeliju.**

Handwriting practice lines on page 54, consisting of multiple sets of three horizontal lines (top, middle, bottom) with a dashed middle line for letter height guidance.

Handwriting practice lines on page 55, consisting of multiple sets of three horizontal lines (top, middle, bottom) with a dashed middle line for letter height guidance.

Božje otroštvo

Vincencij Pavelski se je rodil leta 1581 v kraju Pouy, danes Saint-Vincent-de-Paul, v jugozahodni Franciji. Bil je bistre glave, zato ga je oče 14-letnega poslal v šole. Stopil je na pot duhovništva. V tistih časih je bil duhovniški poklic pri kmečkem prebivalstvu zelo cenjen, saj je bil vir dobrega zaslužka. Tudi mladi Vincencij na začetku svoje poti ni imel drugega cilja, kot hitro priti

ubogih, od očeta pa zdravo kmečko modrost. Tako je od doma nesel popotnico lepih navad. Tudi pozneje, ko je spoznal, da je njegovo poslanstvo pomagati ubogim, je navdihe iskal pri svoji materi, ki jo je imel zelo rad. Zaradi te lepe vezi je dobro poznal ženski svet, kar mu je pomagalo pri ustanovitvi bratovščine gospa krščanske ljubezni (Hünemann, 1976).

do dobrega zaslužka in pomagati domačim. Pet ali šest let po odhodu od doma je prejel mašniško posvečenje. Od mame je podedoval čut za delo in ljubezen do

Krst, dar in naročilo

Jezusov krst

Ko je vse ljudstvo prejemalo krst in je bil tudi Jezus krščen ter je molil, se je odprlo nebo. Sveti Duh je prišel nadenj v telesni podobi kakor golob in zaslišal se je glas iz neba: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.« (Lk 3,21-22)

Jezus pooblasti učence

Enajst učencev se je odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence.

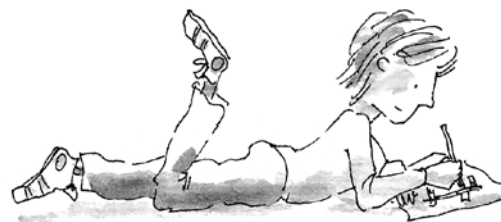
Krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,16-20)

Jezus se da krstiti v reki Jordan. Ko ga Janez Krstnik krsti, se odpre nebo in zasliši se glas: »Ti si moj ljubljene Sin, nad teboj imam veselje.« Krst za Jezusa pomeni tudi javno potrditev, da ga Oče ljubi. Drugi odlomek nam spregovori o tem, kako Jezus svoje učence pošlje po vsem svetu, da bi mu vsi narodi sledili. Naroča jim, naj vse krščujejo v imenu Očeta in Sina in

Svetega Duha. Jezus želi, da bi njegovi učenci prinašali svetu veselo oznanilo, da smo vsi ljubljene kot božji otroci. Svojim učencem in vsem otrokom obljublja, da bo z njimi do konca sveta.

Krst je zakrament, s katerim nas Bog na poseben način vzame v svoj dom kot ljubljene sinove in hčere. Kljub temu pa krst ostaja dar, ki je lahko popolnoma neuporaben, če ga ne živimo. Krst je božja milost, s katero lahko premagujemo zlo, ki je v nas in okoli nas. Če sodelujemo z božjo milostjo po zakramentih in molitvi, postajamo vedno bolj deležni božje obljube. Tako se lahko vedno veselimo življenja.

Odgovori na vprašanja na naslednji strani in odgovore zapiši v kvadratke ob ustrezni številki. Na sivih poljih boš dobil besedo, s katero Bog poimenuje svojega Sina.

1. Prijatelj, ki ga je Jezus obudil od mrtvih.
2. Reka, v kateri je bil Jezus krščen.
3. Tri evangelijske kreposti: vera, ljubezen in ...
4. Kraj, kjer je bil Jezus rojen.
5. Evangelist, ki je bil po izobrazbi zdravnik.
6. Kraj, kjer je bil Jezus obsojen na smrt.
7. Ime prve žene.
8. Kraj, kjer se je rodila Devica Marija.
9. Štirje veliki preroki so: Jeremija, Ezekijel, Danijel in ...

Z velikonočno skrivnostjo smo po krstu pokopani s Kristusom v smrt, da bi z njim živeli božje življenje. Zato obnavljamo obljube svetega krsta, s katerimi smo se nekoč odpovedali hudemu duhu in njegovim delom ter obljubili, da bomo Bogu služili v sveti katoliški Cerkvi.

Odpovejmo se hudemu duhu, zato odgovorimo: Se odpovem!

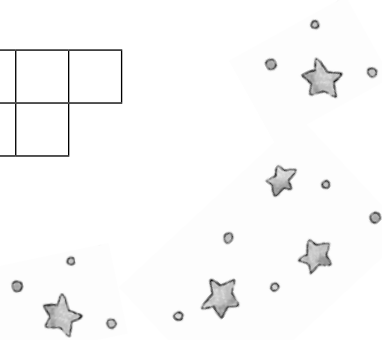
Se odpoveš grehu, da boš živel v svobodi božjih otrok?
 Se odpoveš zapeljivosti zla, da bi ti ne gospodoval greh?
 Se odpoveš hudemu duhu, ki je začetnik in vzrok greha?

Izpovejmo vero z besedo: Verujem!

Veruješ v Boga Očeta vsemogočnega, stvarnika nebes in zemlje?
 Veruješ v Jezusa Kristusa, njegovega edinega Sina, našega Gospoda, ki je bil rojen iz Device Marije, umrl in bil v grob položen, vstal od mrtvih in je sedaj v božji slavi?
 Veruješ v Svetega Duha, v sveto katoliško Cerkev, občestvo svetnikov, odpuščanje grehov, naše vstajenje in večno življenje?

Vsemogočni Bog, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, nas je prerodil iz vode in Svetega Duha in nam podelil odpuščanje grehov. Naj nas varuje s svojo milostjo in Jezusu Kristusu, našem Gospodu, za večno življenje (Krstni obrednik, 1970, str. 44).

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

Kdo je krstil Jezusa? Kje je bil Jezus krščen?
 Kdo lahko krščuje?
 Zakaj je krst prvi in najpomembnejši zakrament?
 Kaj je Jezus učencem naročil glede krsta?

*Če sodelujemo z milostjo
 sv. krsta, se moremo po
 drugih zakramentih in
 molitvi vedno bolj veseliti
 življenja.*

Kako ti zakramenti pomagajo v
 življenju?
 Je dovolj le to, da jih prejmeš?
 Kakšen je tvoj odnos do molitve in
 zakramentov?

*Zvečer zmoli molitev izpovedi vere in
 odpovedi budemu duhu ter premisli,
 kako si se v zadnjem času odločal za
 Boga in zavračal hudega duha.*

N

e sodite

Sv. Vincencij je v Rimu diplomiral iz teologije. Vrnil se je v Pariz, kjer je živel v stanovanju z rojakom, ki je bil po poklicu sodnik. V tem času se mu je zgodil neprijeten dogodek, ki ga je spremljal vse življenje. Vincencij je zbolel in je potreboval zdravila. Neki fant, ki mu je prinesel zdravila, je sodniku ukradel denarnico. Čeprav Vincencij o kraji ni vedel

ničesar, ga je sostanovalec obtožil kraje in dosegel, da so ga javno opomnili. Sodnik mu je odpovedal stanovanje in Vincencij se je znašel na cesti. Po tem dogodku je

začel Vincencij premišljevati o položaju ubogih. Videl je, da jim nihče ne verjame in da jih nihče ne brani ter da so sumljivi, ker so revni in brez premoženja, ne pa ker bi bili res krivi (Hünemann, 1976).

Dajajte

»Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Opuščajte in vam bo odpuščeno. Dajajte in se vam bo dalo; dobro, potlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo nasuli v naročje. S kakršno mero namreč merite, s takšno se vam bo odmerilo.« Povedal pa jim je tudi priliko: »Mar more slepi voditi slepega? Ali ne bosta oba padla v jamo? Učenec ni nad učiteljem. Toda vsak, ki bo izučen, bo kakor njegov učitelj. Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš? Kako moreš reči svojemu bratu: ›Pústi, brat, da vzamem iver, ki je v tvojem očesu,‹ če sam ne vidiš bruna v svojem očesu? Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš razločno videl odstraniti iver, ki je v očesu tvojega brata.« (Lk 6,37-42)

izvemo ne o sebi ne o drugem, -
neresnično pa zato, ker bežimo
pred lastnimi napakami in jih raje
pripisujemo drugemu. Naši odnosi so
odvisni predvsem od nas samih. Samo
razumevanje drugega nas bogati.

Poišči
nasprotja
in sestavi
geslo:

ZAMERITI
SOVRAŠTVO
SPROŠČENOST
VERA

16	5	17	22	20	4	10	21	10
13	11	22	2	6	24	6	15	
24	1	5	18	6	8	1		
5	23	16	14					

18	1	24	22	14	6	23	1	15	11	6		5	18	22	8	6	8	1
14	6		2	16	8	1	21	10										

Jezus je pri opozorilu, naj ne
sodimo in ne obsojamo, zelo
praktičen. Opozarja nas, da nas
obsojanje zaslepi. Zato svarilu proti
obsojanju doda priliko o slepoti.
Če obsojamo, naš pogled zbeži od
nas in sebe ne vidimo več. Tako se
rojevata krivica in lažna podoba o nas samih. Kako se
bodo drugi obnašali do nas, je v veliki meri odvisno od
našega odnosa do njih. Jezus nas zato vabi, naj bomo
radodarni v dobrem. Slovenski pregovor to pove takole:
Dobra vaga v nebesa pomaga.

Obsojanje drugega je pogosto neresnično, vedno pa
nekoristno. Nekoristno zato, ker ob tem ničesar ne

Gospod mi je dal brate.
 Dal mi je brate, da jih ljubim,
 dal mi je brate, da se jih veselim,
 dal mi je brate, da jih sprejemem,
 dal mi je brate, da jih poslušam,
 dal mi je brate, da v njih prepoznavam Stvarnikovo obličje,
 dal mi je brate, da jih občudujem,
 dal mi je brate, da v njih odkrivam sledove dobrega,
 dal mi je brate, da v njih slavim Brata!

Gospod mi je dal brate.
 Dal mi je brate, da me ljubijo,
 dal mi je brate, da so moje veselje,
 dal mi je brate, da me prenašajo,
 dal mi je brate, da me opominjajo,
 dal mi je brate, da me podpirajo,
 dal mi je brate, da mi zaupajo,
 dal mi je brate, da z menoj molijo,
 dal mi je brate, da me vzpodbujajo!

Gospod mi je dal brate,
 ker je neizmerno dober,
 kajti on ve, da sam ne zmorem,
 ker hoče, da v njih in z njimi doživim njega,
 večno navzočega in resničnega v objubi:
 Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu,
 tam sem jaz sredi med njimi!

Zahvaljen za brate, Gospod!
 Zahvaljen za tega brata (Linić, 1992, str. 110)!

Kako Jezus odgovarja na krivico?
 Zakaj nas Jezus vabi k odpuščanju?

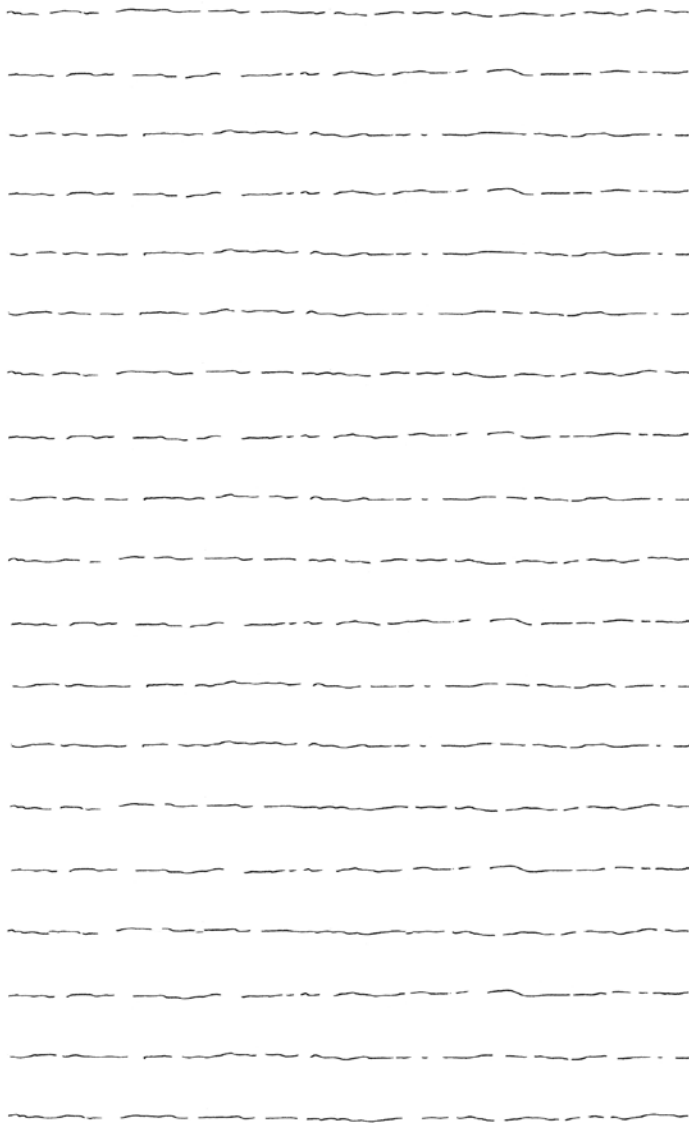
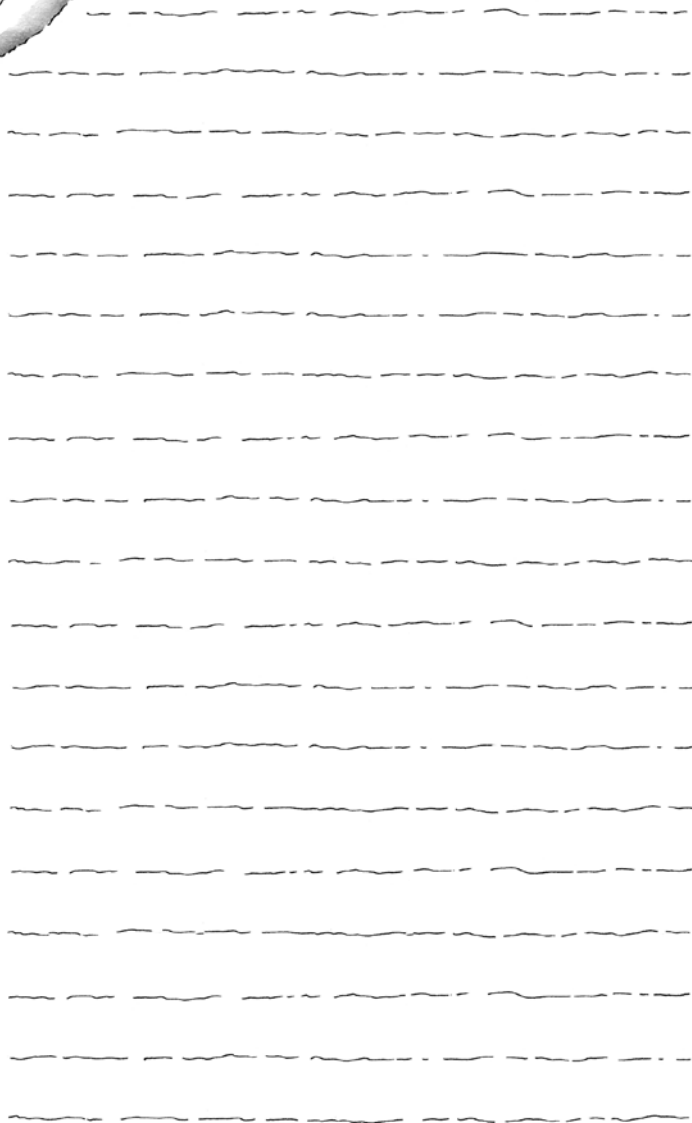
**Razumevanje drugega
 me bogati.**

Kaj te najbolj povezuje s prijatelji?
 Kako lahko spoznaš sebe, kdo resnično si?
 Kaj se zgodi, če obsojaš, se jeziš na druge?
 Zakaj si včasih preveč kritičen do drugih?
 Ker sem nezadovoljen s seboj!

**Pozoren bodi na to, kdaj obsojaš in
 se vprašaj, zakaj. Ali tvoje obsodbe
 govorijo o tebi in tvojih ranah?
 Premisli, kdaj in kako!**

Gospodar zakonov

V času življenja sv. Vincencija je bila obsodba na galejo ena najhujših kazni. Galjoti so bili brez vsakršnih pravic. Od jutra do večera so na ladjah veslali in za svoje delo niso dobili plačila. Vincencij je

kot duhovnik dobil dovoljenje, da jih obiskuje in skrbi zanje. V nekem pismu pove: »Obsojencev, pri katerih sem bil, se ne da pritegniti drugače kot s krotkostjo.

Kadar se mi je zgodilo, da sem govoril z njimi odrezavo, sem vse pokvaril. Če pa sem jih pohvalil zaradi njihove vdanosti, sočustvoval z njihovim trpljenjem in jih blagroval, ker so imeli vice že na tem svetu, če sem poljubljaj njihove verige in sočustvoval z njihovo bolečino ter jim pokazal, da trpim z njimi v njihovem trpljenju, so me poslušali, slavili Boga in se odločili za pot zveličanja.« S svojo držo in odnosom do galjotov je Vincencij podiral zakone družbe, ki je z »ubogimi ljudmi ravnala kot z živalmi« (Hünemann, 1976).

Učenci smukajo klasje

Bila je sobota, ko je šel skozi žitna polja. Njegovi učenci so smukali klasje, ga meli z rokami in jedli. Nekaj farizejev je reklo: »Zakaj delate, kar v soboto ni dovoljeno?« Jezus jim je odgovoril: »Mar niste brali tega, kaj je storil David, ko je postal lačen sam in tisti, ki so bili z njim? Kako je stopil v Božjo hišo in vzel položene hlebe, jih jedel in jih dal tudi

spremljevalcem, čeprav bi jih smeli jesti samo duhovniki?«
In rekel jim je: »Sin človekov je gospodar sobote.« (Lk 6,1-5)

Jezus nas opozarja, da je tudi pri jasno napisanih zakonih in splošno sprejetih pravilih potrebno premisliti, kaj je najpomembnejše. Z besedami: »Sin človekov je gospodar sobote« hoče reči, da so zakoni postavljeni zato, da ljudem služijo, ne pa da jih usužnjujejo oz. ovirajo v dobrem.

Pomembno je, da se družba dogovori za pravila oz. zakone ter da se jih držimo. Če bi se v prometu npr. vsi ne držali istih pravil, bi nastala popolna zmešnjava.

Potrebna so pravila in zakoni. Vendar Jezus opozarja, da niso vsi zakoni vedno dobri, ker jih ljudje prilagajajo svojim željam. Uči nas, da je samo On resnični gospodar zakonov. On je tisti, ki najbolje ve, kaj je dobro in kaj ne, mi pa naj bi mu sledili.

Jezus nam daje največjo zapoved, najpomembnejši zakon. Poišči jo v enem od evangelijev v 10,27 in jo izpiši na spodnje črte. Pripiši tudi celotno oznako odlomka.

Tvoja skrb, naša skrb

*Tvoja skrb,
Oče,
naj postane naša;
in naše skrbi
naj postanejo tvoje.*

*Tvoje življenje,
Jezus,
naj postane naše;
in naše življenje
naj postane tvoje.*

*Tvoj Duh,
Ljubezen,
naj postane naš Duh;
in naš duh
naj postane tvoj.*

*Tvoji zakoni,
Gospod,
naj postanejo naši;
in naj živimo
v tvoji ljubezni
(Rotzetter, A. 1994, str, 154).*

Kaj so farizeji očitali učencem, ki so z Jezusom smukali klasje?
Kaj misli Jezus z besedami: »Sin človekov je gospodar sobote«?

***Kar zagovarja družba,
ni nujno dobro, ni
vedno v skladu z božjo
voljo.***

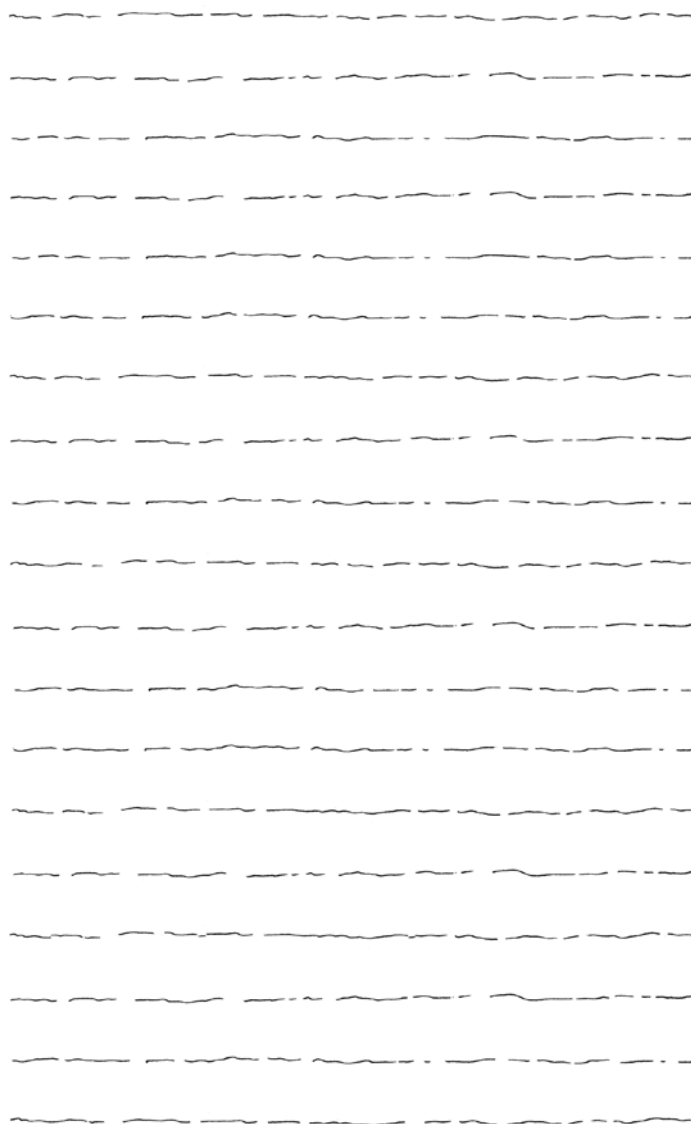
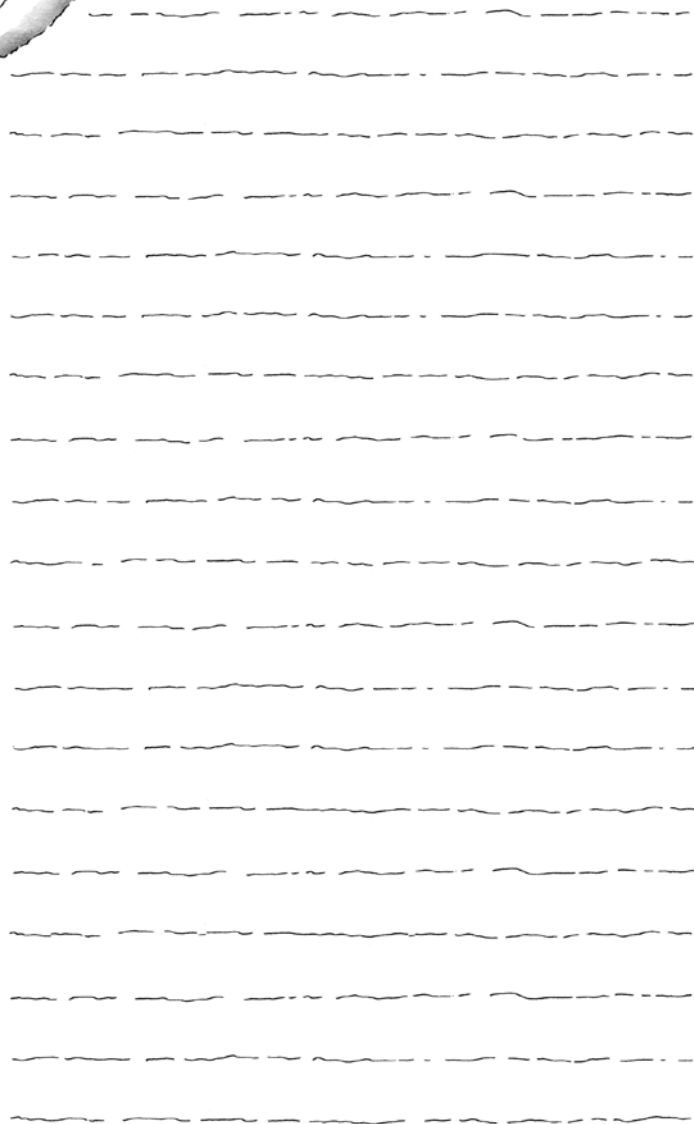
Kako in zakaj se zakoni izjalovijo in ne
služijo več človeku?
Pogovori se, kako gleda družba na
naslednje zakone in kako Cerkev?

*Pravica do ločitve,
pravica do splava,
pravica do nedeljskega dela,
pravica do evtanazije,
pravica do poroke homoseksualcev,
prepoved izražanja svobode govora, vere.*

***V družbi, kjer bo prišlo do pogovora o pravilih
oz. zakonih, ki niso v skladu z božjim naukom
in jih kristjani ne zagovarjamo, skušaj obraniti
stališče kristjana in povedati svoje mnenje.***

Komu zaupam

Sv. Avguštin se je rodil leta 354 v mestu Tagaste v Numidiji v severni Afriki, danes v Alžiriji. Oče je bil pogan, mati pa kristjanka. V svoji knjigi Izpovedi je tako zapisal: »Moje drobno srce je že z materinim mlekom vsrkalo Tvoje božje ime in ga

hranilo.« Vendar se je kasneje oddaljil od Boga. Izbral je študij prava, da bi postal slaven in bi ga ljudje občudovali. Nasvete je iskal pri astrologih. V Izpovedih piše: »Moja mati je jokala nad menoj. Z očmi vere

je videla smrt moje duše. Ti, Gospod, si jo uslišal.« Avguštinova mati je vztrajno prosila in z mnogimi solzami rotila nekega škofa, da bi govoril z njim. »Pojdi«, ji je rekel, »bodi mirna! Nemogoče je, da bi se sin tolikih solz pogubil.« Avguštin se je boril s sabo. Bog ga je počasi oblikoval ter iz njega luščil starega človeka in oblikoval novega. Težek boj je bil. Ko je Avguštin odkril Boga in se odpovedal staremu življenju, je svojo odločitev razodel materi. Tako je zapisal: »Tedaj je v zmagoviti kipeči radosti slavila Tebe« (Avrelij, 1984).

Jezusova mati in bratje

Prišli pa so k njemu njegova mati in bratje, toda zaradi množice se niso mogli srečati z njim. Sporočili so mu: »Tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in te želijo videti.« On pa jim je odgovoril: »Moja mati in moji bratje so tisti, ki Božjo besedo poslušajo in uresničujejo.« (Lk 8,19-21)

»Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« Jezusovo vprašanje je skoraj nesramno. Še mi vemo, da je njegova mati Marija. Kako lahko sprašuje, kdo je njegova mati. Želi nas spodbuditi k razmišljanju, zato pojasni:

»Moja mati, moj brat ali moja sestra je tisti, ki spolni voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.« Krvne vezi niso najpomembnejše!

Sleherni med nami se mora vprašati – kdo je moja mati. Vsi starši žal ne izpolnijo svoje naloge, ker ne zmorejo spolniti volje nebeškega Očeta, ker ne zmorejo ljubiti. Ne zmorejo ustvariti odnosov, v katerih bi raslo zaupanje. Zato Jezus vsem, ki nimajo ljubečih staršev, pravi: Brat in sestra in mati

je tisti, ki te ljubi, ki mu lahko zaupaš. Jezus nas želi osvoboditi začaranega kroga! Ni potrebno ostati suženj svoje družine. A pozor – prave ljubezni ne najdeš na

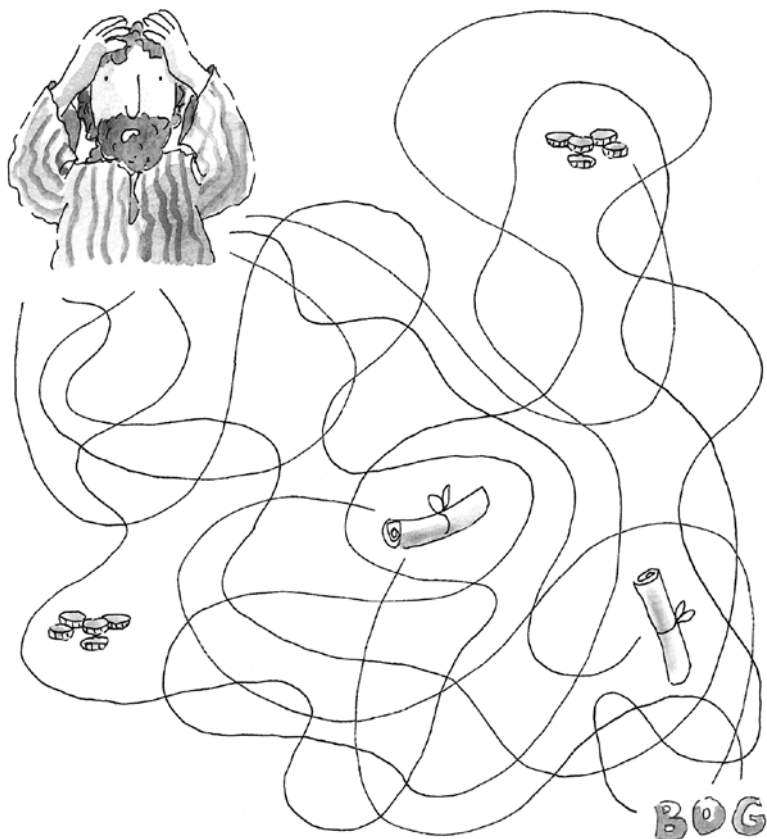
lahek način! Ko se prebudimo iz sanj zaljubljenosti, prepričanja, da nas je nekdo ljubil bolj kot domači, je pogosto bolečina le še večja. Ljubezen zahteva napor, a ta napor pelje v svobodo!

Le kdor spolni voljo nebeškega Očeta, kdor uresničuje zapoved ljubezni, kdor ustvarja odnose, v katerih se rojeva in utrjuje zaupanje, je lahko brat in sestra in mati. Ne pozabimo, da je Bog tisti, ki je vedno ki je vedno vreden zaupanja in zmeraj odprt za naše klice. Tudi Jezusova mati Marija je bila odprta za božji nagovor in je v polnosti izpolnila njegovo voljo, zato je lahko tudi naša mati.

Sv. Avguštinu pomagaj najti pravo pot do Boga.

*Gospod, kako srečni so tisti,
ki jih nekdo pričakuje!
Blagor mu,
kdor ima le enega človeka,
ki mu lahko vse pove,
ki mu more popolnoma zaupati.
Ki je vedno pripravljen prav zanj,
ki ga pričakuje, ker ga ljubi.*

*Gospod, ti si veliki Čakajoči.
Hrepenenje ljubečega človeka
je samo bleda slika in slaboten odsev
tvojega pričakovanja.
Naša srca se v pričakovanju hitro utrudijo,
naša ljubezen omaga in zaspi.
Tvoja ljubezen pa nikdar ne zaspi.
Čakaš nas v svetlih in temnih urah,
vedno in povesod.
Kadar delamo, kadar plešemo, kadar počivamo.
Čakaš, da bomo končno prišli k tebi.
Utruženi, toda srečni, da smo te našli.*

*Gospod, hvala za tvoje pričakovanje
in za pričakovanje vseh ljubečih ljudi
(Čuk, 1995, str. 49).*

Kaj pravi Jezus, kdo so njegovi bratje in njegova mati?
 Kaj želi s tem povedati?
 S čim je Jezus najbolj pokazal svojo ljubezen do nas?

*Le kdor resnično ljubi, je
 lahko drugemu brat, sestra,
 oče ali mati.*

Komu najbolj zaupaš?
 Kako veš, da je nekdo vreden
 tvojega zaupanja?
 S čim si pridobiš zaupanje drugih?

*Prizadevaj si za zaupanje do staršev in se z njimi
 pogovori o odlomku v tej katehezi. V iskrenem
 pogovoru z njimi jim povej, zakaj jim včasih
 težko zaupaš. Tudi starši naj ti povedo, kaj
 od tebe pričakujejo. V dneh do prihodnjega
 srečanja vsak večer zmoli za starše eno
 zdravamarijo, da bi se zaupanje med vami
 okrepiło. Molitev bo utrjevala tudi tvoje
 zaupanje do Boga in nebeške matere Marije.*

Kdo si Gospod

Ko je sv. Avguštin našel Boga, je spoznal, da je Bog našel njega že veliko prej. Znan je njegov

stavek: »Ne bi te iskal, če me ti že ne bi našel.« Avguštinova želja po srečanju z Bogom je bila tako velika, da je naredil vse, da bi ga našel. Ko pa ga je našel, je ugotovil, da ga je Bog vzljubil že veliko prej, da ga ima rad že od njegovega prvega dneva življenja. To

spoznanje božje ljubezni je za sv. Avguština pomenilo veliko veselje, iz katerega je črpal moč za vse življenje (Avrelij, 1984).

Peter izpove vero

Ko je Jezus nekoč na samem molil, so bili z njim učenci in vprašal jih je: »Kaj pravijo množice, kdo sem?« Odgovorili so: »Janez Krstnik, drugi: Elija, spet drugi pa, da je vstal eden od starodavnih prerokov.« Nato jim je rekel: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter je odgovoril: »Božji Maziljenec.« (Lk 9,18-20)

Jezus svoje učence sprašuje, kaj pravijo ljudje o njem in kaj oni sami. Učenci Jezusa srečujejo kot človeka iz krvi in mesa, polnega dobrote, pa tudi bolečine, močnega in hkrati ranljivega. Veseli se in pomaga

ženinu v Kani Galilejski, razjezi se, ko v templju najde prodajalce volov, ovc in golobov ter menjalce denarja, ob smrti prijatelja se razjoče. V njem jim ni tako preprosto prepoznati božjega sina, saj z njim doživljajo nesprejetost med domačini in nasprotovanje judovskih verskih oblasti. Peter v Svetem Duhu spozna, da je Jezus poslan od Boga - Božji Maziljenec.

Tudi nam ni vedno lahko spoznati Jezusa. Lažje ga bomo razumeli, če bomo o njem sestavili celotno sliko. Bil je človek kakor mi, v vsej razsežnosti čustvovanja in doživljanja. O njem pripoveduje zgodovina. Vemo, kje in kdaj se je rodil, živel in umrl. Pogled v zgodovino pa nam govori o njegovi veličini in vplivu njegove osebnosti in njegovega nauka na človeštvo.

Najdi naslove naslednjih odlomkov, ki govorijo zlasti o Jezusovih čudežih in njegovem življenju. Pravilno razvrsti označene črke in dobil boš odgovor na to, kdo je Jezus.

Jn 11,28-37	4											
Jn 2,13-22		14							5			
			6									
Jn 2,1-12				1							7	
					9							
Mt 13,53-58												11
										3		2
Lk 10,21-24				8								
									10			
Mt 8,1-4												
		12										
									15			

Odgovor

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Prišel si kot prijatelj

*Prišel si, ponižen in obziren,
in si mi ponudil svoje prijateljstvo.*

*Dvignil si me na svojo raven,
ponižal si se na mojo.*

*Želiš, da bi si bila domača,
da bi si zaupala.*

*Skrivnostno ostajaš v meni,
vedno navzoč prijatelj,
ki se mi neprestano daje
in popolnoma izpolni
vsa moja pričakovanja.*

*Ko se nam daješ,
imamo v tebi vse stvarstvo,
kajti vse veselje je tvoje.
Da bi bilo najino prijateljstvo popolno,
me pridružuješ svojemu trpljenju in veselju,
deliš z menoj vse svoje upe,
svoje načrte, svoje življenje.
Vabiš me, naj sodelujem
s tvojim odrešenijskim delom,
naj z vsemi močmi delam s teboj*

*Želiš, da bi bilo najino prijateljstvo
plodno in koristno zame in za vse druge.*

*Bog, človekov prijatelj:
stvarnik, prijatelj stvari,
sveti prijatelj grešnikov.*

*Idealen prijatelj si,
ki nikoli ne odpove v zvestobi
in se nikdar ne izneveri.*

*Dáru takega čudovitega prijateljstva
bi rad odgovoril,
kakor ti upaš in zaslužiš;
vedno bi rad ravnal kot tvoj prijatelj.
Amen (Larrañaga, 1995, str. 14).*

Mnogi so se spraševali, kdo je Jezus. Kakšen je Petrov odgovor na Jezusovo vprašanje: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Kako je Jezusovo rojstvo vplivalo na svet in zgodovino?

Verovati pomeni srečati se z Jezusom in z njim živeti.

Kaj ti pomeni Jezus?
Kdo je On zate?

Ker ti ima Jezus marsikaj povedati, bodi pozoren na nedeljsko božjo besedo in jo prenesi v vsakdanje življenje.

Handwriting practice lines consisting of a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line, repeated down the page.

V arljiva sreča

Avguštin je v času, ko se je oddaljil od Boga, hlepel po slavi med ljudmi. Iskal je vse možne poti, ki bi ga pripeljale do zelene slave. Ko je mislil, da ima vse in da je našel, kar je iskal, je ugotovil, da je njegovo življenje prazno, brez smisla. V svojih Izpovedih je zapisal:

»Upiral si se praznini v moji glavi. Blodil sem, zablodil v reči, ki ne bivajo v Tebi. Teh reči ni ustvarila Tvoja resnica, ampak so bile utvare nečimrnosti ...

Ti, o Gospod, moj Bog, boš prižgal mojo svetilko.« Začel je iskati Boga, prebiral je Sveto pismo v želji, da bo našel moč. Avguštinu je bil Odrešenik všeč, ni pa mu ugajalo hoditi po ozkih stezah evangelija. Močno je bil še navezan na posvetne stvari, predvsem na žensko, s katero je živel, ne da bi bila poročena. Avguštin je v svojem srcu bil boj med dobrim in zlim, med starim in novim človekom. Ko je z božjo pomočjo videl vso bedo svojega življenja in praznino srca, se je dokončno odločil za Boga in pot evangelija (Avrelij, 1984).

Blagri in gorje

Jezus se je ozrl po svojih učencih in govoril: »Blagor vam, ubogi, kajti vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, kajti nasičeni boste. Blagor vam, ki zdaj jokate, kajti smejali se boste. Blagor vam, kadar vas bodo ljudje sovražili, izobčili in sramotili ter vaše ime zavrgli kot zlo zaradi Sina človekovega! Razveselite se tisti dan in poskočite od sreče, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Prav tako so namreč njihovi očetje ravnali s preroki. A gorje vam, bogataši, kajti svojo tolažbo že imate. Gorje

vam, ki ste zdaj siti, kajti lačni boste. Gorje vam, ki se zdaj smejete, kajti žalovali in jokali boste. Gorje vam, kadar bodo vsi ljudje lepo govorili o vas, kajti prav tako so njihovi očetje delali z lažnimi preroki!» (Lk 6,20-26)

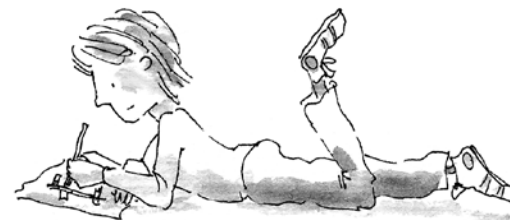

Jezus blagruje tiste, ki se odločijo za drugačno pot, kot je logika tega sveta, in tiste, ki se odločijo za preprostost, za zvestobo svojim najglobljim hrepenenjem. Jezus blagruje tiste, ki sprejmejo težo življenja in jih ne zmede želja po bogastvu, lepoti, moči in slavi.

Če enačimo lepo življenje z lahkim, bomo razočarani. Lahkotno življenje nas namreč pušča prazne. Ta

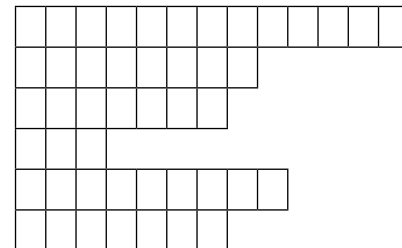
praznina je boleča rana današnje družbe, pred katero nas Jezus svari. Ni mogoče živeti polnega in resnično veselega življenja, če se izogibamo vsemu težkemu.

Ne smemo bežati pred naporom, ki ga zahtevajo ideali, pred bolečino, ki jo prinaša prizadevanje za ljubezen. Ni prave sreče, če bežimo pred trpljenjem.

Premeči črke in našel boš imena stvari, ki ti prinašajo resnično veselje in srečo.

JIAPRELTJOVST
 UELZENJB
 LITMEVO
 RMI
 VEROADANJ
 IŽUDRNA

Ponižna prošnja

*Daj mi, Gospod, otroško preprostost
in vest odraslega.*

*Daj mi, Gospod,
previdnost vesoljskega letalca
in pogum reševalca.*

*Daj mi, Gospod,
ponižnost pometaja
in ponižnost bolnika.*

*Daj mi, Gospod, navdušenje mladeniča
in modrost starca.*

*Daj mi, Gospod,
razpoložljivost usmiljenega Samarijana
in hvaležnost berača.*

*Daj mi, Gospod, kar vidim dobrega pri bratih,
ki si jih napolnil s svojimi darovi.*

*Daj, Gospod,
da bom posnemal tvoje svetnike,
ali bolje, da bom, kakor me ti želiš,
vztrajen kakor ribič
in poln upanja
kakor dober kristjan.*

*Naj ostanem na poti tvojega Sina
in v službi bratov in sester. Amen
(Larrañaga, 1995, str 75).*

Kako se glasi pot blagrov, na katero nas Jezus vabi? Razloži!
Jezus nas svari pred lažnivo srečo. Gorje ... Pripoveduj!

***Pogosto nas najbolj
osrečuje tisto, kar je
na prvi pogled težko in
neprijetno.***

Kaj zate pomeni biti zares srečen?
Kaj te resnično osrečuje?
Na kakšno pot te Jezus vabi z blagri?

***Vsak dan pri jutranji molitvi preberi
odlomek o blagrih in se jih skušaj
držati.***

Handwriting practice lines on page 102. The page contains 18 horizontal rows. Each row is composed of three lines: a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line. A pencil illustration is positioned at the top left of the first row.

Handwriting practice lines on page 103. The page contains 18 horizontal rows. Each row is composed of three lines: a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line.

Odpoved sebi

Sv. Leopold Mandić se je rodil leta 1866 v Hercegovnem v Boki Kotorski. Pri krstu so mu dali ime Bogdan. Pri šestnajstih letih se je odločil, da bo postal duhovnik in bo oznanjal ljubezen med brati. Želel je postati misijonar in apostol krščanske edinosti na Vzhodu, kjer je bila razdvojenost med katoličani

in pravoslavnimi velika. Stopil je v kapucinski red. Zelo je bil navezan na starše, brate in sestre. Težko jih je zapustil. Toda čutil je, da ga Bog kliče, zato je bil

pripravljen tudi na največje žrtve. Dobri in verni starši so bili veseli, da je Gospod poklical Bogdana v svojo službo, hkrati pa jih je bolela misel na ločitev. Zmagala je božja ljubezen. Iz beneške province so Bogdanu pisali, naj pride v Videm. Ob slovesu so vsi jokali, samo Bogdan ne. Rekli so mu: »Bogdan, zapuščaš nas brez solz?« »Ne morem jokati, saj grem v Gospodovo hišo,« je odgovoril (Bernardi, 1983).

Jezus napove svojo smrt

Rekel je: »Sin človekov mora veliko pretrpeti. Starešine ljudstva, veliki duhovniki in pismouki ga bodo zavrgli in umorili, in tretji dan bo obujen.« Vsem pa je govoril: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče svoje življenje rešiti, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene, ga bo rešil. Kaj namreč pomaga človeku, če si ves svet pridobi, sebe pa pogubi ali zapravi?

Kdor se sramuje mene ali mojih besed, se ga bo sramoval Sin človekov, ko bo prišel v svojem veličastvu in veličastvu Očeta in svetih angelov. Resnično, povem vam: Nekateri od tukaj stoječih res ne bodo okusili smrti, dokler ne bodo videli Božjega kraljestva.« (Lk 9,21-27)

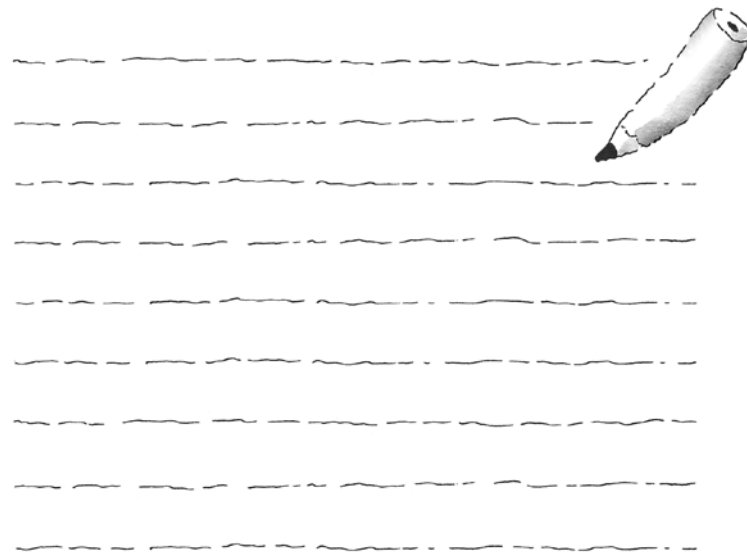

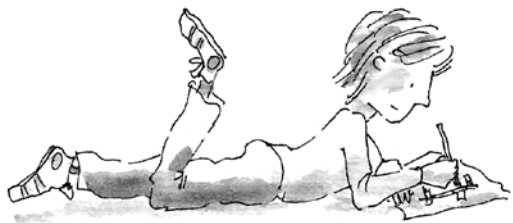
Če hočemo spoznati pomen Jezusovega prihoda, moramo sprejeti njegovo trpljenje kot temeljno sporočilo. Jezus ni lahkotni zmagovalec, ampak življenje živi in dotrpi. Samo

tako odrešuje. Učencem pravi, če me hočete spoznati takšnega kot sem, morate hoditi za menoj v odpovedi

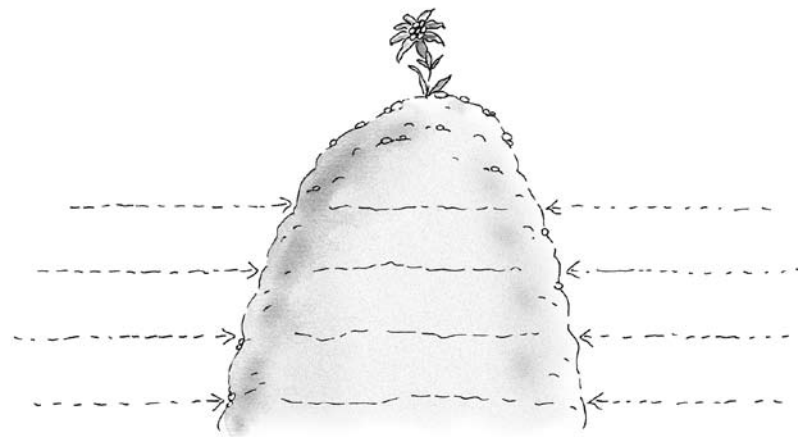
sebi in v sprejemanju križa.

Če hočemo srečati Jezusa, ga ne smemo ločiti od križa. Trpljenje je tudi za nas najpomembnejša in najbolj zapletena zgodba. Mar ni prav trpljenje tisto, kar je najbolj kruto v našem življenju? Sprejeti trpljenje je milost. Pogosto nas preplavlja miselnost današnjega časa, ki beži pred trpljenjem in živi po načelu: delaj, kar ti ugaja in kar je lažje. Vendar, če hočemo polno živeti, moramo biti bolj pripravljeni sprejemati odpoved, teža življenja in trpljenje.

Na vrh gore vpiši, katere cilje imaš v življenju. Tisto, kar ti onemogoča, da bi dosegel ta vrh, vpiši na vznožje gore; na pobočje pa vpiši, čemu se moraš odpovedati in za kaj si moraš prizadevati, če hočeš doseči cilj.

*Gospod,
kolikokrat sem bil v ognjevitih
urah,
v žaru molitve, pripravljen
na vsako žrtev.
Če si potem v resnici prišel
in mi hotel dati delež pri
svojem križu,
sem se prestrašen umaknil.
In vendar vem,
da ne bom nikoli tvoj pravi učenec,
če ne bom pil iz tvojega keliha.
Vzemi, Gospod,
iz mojega srca ta strah pred žrtvijo;
stori, da bom vedno znova sprejel križ odpovedi
in ga pogumno nesel za teboj
(Čuk, 1995, str. 78).*

S katerimi besedami nas Jezus vabi k odgovedi?
Kaj hoče Jezus povedati z besedami: *Če hoče kdo iti za menoj ...?*

Brez odgovedi ni mogoče graditi pravega odnosa ne z Bogom ne z bližnjimi.

Ali je v življenju odpoved res potrebna? Zakaj?
Si se v zadnjem času čemu odpovedal? Pripoveduj!

Vsak večer napiši, čemu si se moral odreči, da si lahko storil, kar je bilo v tistem trenutku najbolj prav zate in za druge.

Kdo je največji

Leta 1884 je Bogdan Mandić prispel v Bassano del Grappa in vstopil v kapucinski noviciat (leto preizkušnje). Kmalu je dobil redovno obleko in ime Leopold. Pri beneških kapucinih je bilo v tistem času leto preizkušnje strogo. Novinci so se skoraj pol leta postili, malo spali in še to na trdi slami, ponoči

so dve uri bedeli, skoraj neprestano molčali in molili, obleka je bila revna, sandale so nosili brez nogavic.

Brat Leopold je imel nekoliko pohabljene noge, zato se je težko premikal v neudobnih sandalih. Pogumno je premagoval vse preizkušnje. V majhnem in slabotnem telesu se je skrivala velika in junaška duša, ki se ni ničesar bala. Spoznal je, da je svetost v ljubezni. Zato se je odločil, da se bo odpovedal samemu sebi in vadil v ponižnosti, veri in ljubezni do vseh. Bil je preprost in iskren – kot otrok (Bernardi, 1983).

Bodite kakor otroci

Vanje je prišla misel, kateri izmed njih je največji. Jezus pa je poznal misli njihovih src. Vzel je otroka, ga postavil poleg sebe in jim rekel: »Kdor sprejme tega otroka v mojem imenu, mene sprejme, in kdor mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal. Kdor je namreč med vami vsemi najmanjši, ta je velik.« (Lk 9,46-48)

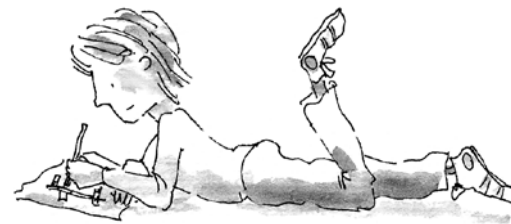
Ko so se učenci pogovarjali, kdo izmed njih je največji, jim je zatrdil, da je največji tisti, ki zna biti kakor otrok. Poleg tega, da moramo sami postati majhni in preprosti, je v Jezusovih očeh velik tisti, ki zna videti veličino v majhnih in drobnih stvarih.

*Svari nas pred ošabnostjo in nas vabi k ponižnosti.
Veličina človeka za Jezusa ni v uspehu in pomembnosti,
ampak v življenju in darovanju za drugega.*

*Bog gleda na srce, ne pa na videz
in uspeh. Če hočemo biti njegovi,
moramo sprejeti tudi njegovo logiko
ljubezni in darovanja. V njej pa
ni več prostora za sprenevedanje,
za boj za prva mesta, tekmovanje
in izrivanje drugega. Ljubezen ne
išče lastne koristi, ampak dobro
posameznika in skupnosti.*

*Pozorno preberi evangelijski odlomek današnje kateheze
in najdi podoben dogodek v svojem življenju. Opiši!*

Handwriting practice lines consisting of ten horizontal dashed lines. A pencil is drawn at the bottom right corner of the lines.

*O Kristus, daj mi plemenito srce,
da ti bom mogel bolje služiti.
Močno srce,
da bom iskal visoke vzore
in ne povprečnih izbir.*

*Za delo požrtovalno srce,
da bom gledal v njem zaupno poslanstvo
in ne breme.*

*V trpljenju veliko srce,
da bom dober vojak pred svojim križem
in čuteč Cirenejec za križe drugih.*

*Veliko srce za svet,
razumevajoče za njegove krhkosti,
a nedotakljivo
za njegove ideje, miki.*

*Veliko srce za ljudi,
zvesto in pozorno,
zlasti pa uslužno srce,
predano malim in ponižnim.*

*Srce, ki ne bo zagledano vase,
ki se bo vedno opiralo nate,
srečno v služenju tebi
ter bratom in sestram, Gospod,
use dni mojega življenja.
Amen (Larrañaga, 1995, str 82).*

Kako Jezus gleda na postavljanje sebe nad druge? (Lk 9,46-48)
Kaj pravi Jezus, kdo je največji?
Ali je Jezusova logika tudi naša logika?
Kako razumeš te Jezusove
besede? Pripoveduj.

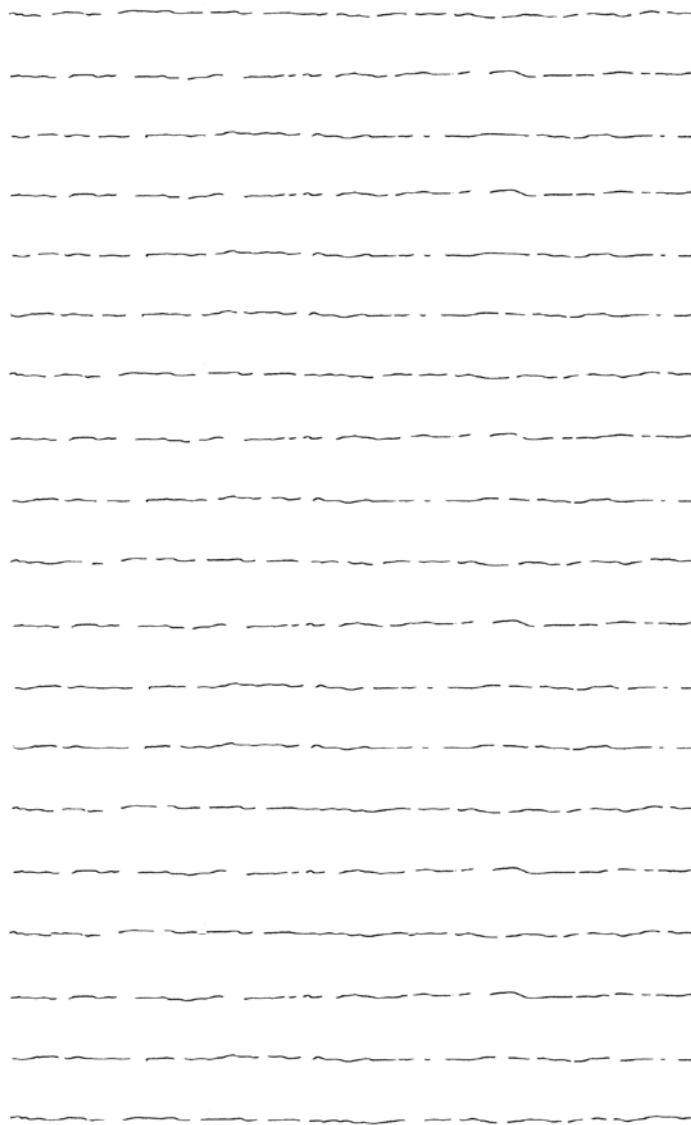
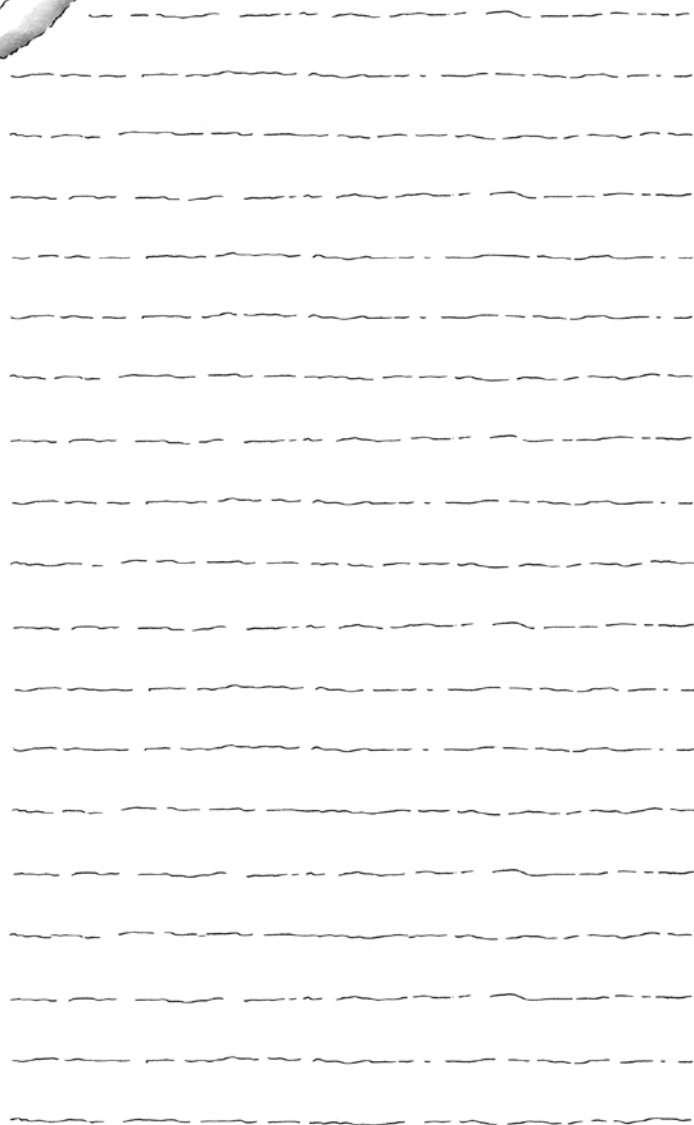
***Veličina ni v pomembnosti,
ampak v preprostosti srca.***

Po čem ocenjuješ prijatelje – kaj ti je
najpomembnejše?
Kaj ti je najpomembnejše v odnosih s
prijatelji?

***Zvečer premisli dan in zmoli kesanje.
Ob kartah, ki si jih prinesel domov,
pomisli, ali si iskal tisto, kar je
najpomembnejše za Jezusa, ali si
podlegel logiki tega sveta.***

odpuščanju

Ko je sv. Leopold Mandić končal študij in dobil dovoljenje za spovedovanje in pridiganje, je bil pripravljen na oznanjevanje. Takoj je prosil predstojnike, naj ga pošljejo za misijonarja na Vzhod. Predstojniki so poznali njegovo slabo zdravje in govorno napako, zato njegovi želji niso ustregli. Ostal je v Benetkah in tam spovedoval. Leta

1909 so ga premestili v Padovo, kjer je živel do smrti. Nekaj časa je bil ravnatelj v malem semenišču. Ko so ga

te službe razrešili, je le še spovedoval. Postal je apostol spovednice, saj so k njemu prihajali od vsepovsod. Vsakemu je dal tolažbo in ga usmerjal k Bogu. Tako je zapisal: »Gospod uresničuje po meni svoje poslanstvo tolažnika in odrešenika.« In s tem je bil popolnoma zadovoljen, čeprav je njegova želja, da bi bil misijonar na Vzhodu, ostala neizpolnjena (Bernardi, 1983).

Jezus odpusti grešnici

Nekdo izmed farizejev ga je prosil, naj jé z njim. Ko je stopil v farizejevo hišo, je sédel za mizo. In glej, ko je neka žena, ki je bila v mestu grešnica, izvedela, da je v farizejevi hiši pri mizi, je prinesla alabastrno posodo dišavnega olja in vsa objokana od zadaj stopila k njegovim nogam ter mu jih začela močiti s solzami. Brisala mu je noge z lasmi svoje glave, jih poljubljala in mazilila z oljem. Ko je to videl farizej, ki ga je povabil, je sam pri sebi dejal: »Ko bi bil ta prerok, bi vedel, kdo je ženska, ki se ga dotika, in kakšna je; vedel bi, da je grešnica.« In Jezus mu je odgovoril: »Simon, nekaj ti moram povedati.« On pa mu je rekel:

»Učitelj, povej.« »Neki upnik je imel dva dolžnika. Eden mu je bil dolžan petsto denarijev, drugi pa petdeset. Ker nista mogla vrniti, je dolg obema odpustil. Kateri izmed njiju ga bo bolj ljubil?« Simon je odgovoril: »Zdi se mi, da tisti, kateremu je več odpustil.« On pa mu je rekel: »Prav si presodil.« In obrnil se je k ženi in rekel Simonu: »Vidiš to ženo? Ko sem stopil v tvojo hišo, mi nisi ponudil vode za noge; ta pa mi je s solzami zmočila noge in jih obrisala s svojimi lasmi. Poljubil me nisi; ta pa ni nehala poljubljati mojih nog, odkar sem prišel. Glave mi nisi mazilil z oljem; ta pa mi je z dišavnim oljem mazilila noge. Zato ti povem: Odpuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila; komur pa se malo odpusti, malo ljubi.« Njej pa je rekel: »Odpuščeni so tvoji grehi!« Tedaj so tisti, ki so bili z njim

Ob odlomku se lahko vprašam, kako gledam na greh in kako na sv. spoved. Če se je naš pogled na spoved zameglil, nam je lahko v oporo misel sedanjega župnika iz vasice Ars, ki pravi takole: »Spovedati se pomeni, vreči se v Očetove roke in pustiti, da me gleda z ljubeznijo; da poklekнем, to pa vključuje ponižanje. Boga najdemo na kolenih, saj je vedno nižje od nas. Če se greha ne zavedamo, ne potrebujemo več Odršenika ...«

pri mizi, začeli pri sebi govoriti: »Kdo je ta, ki celó grehe odpušča?« On pa je rekel ženi: »Tvoja vera te je rešila! Pojdi v miru!« (Lk 7,36-50)

Jezus graja farizeje. Vsi odnosi so bili postavljeni v neke zunanje zapovedi in prepovedi, ki pa so postale prazne. Navidez vse lepo in prav, le ljubezni ni bilo. Z izgubo ljubezni je odšla tudi zavest greha. Jezus se še posebej razveselil javne grešnice, ki se je zavedala svojega greha in pri Učitelju iskala pomoč.

Če grešimo, še ne pomeni, da ne naredimo nič dobrega. O tem nam jasno govorijo tudi veliki ljudje, ki jih omenja Sveto pismo. Poskušaj te osebe pravilno povezati z njihovim grehom.

Apostol
Peter

... je
zbežal pred Bogom
in njegovim naročilom. Pred
utopitvijo ga reši velika
riba.

Sv.
Pavel

... je
vojaku Uriju
vzel ženo Betsabejo, njega
pa ubil.

Kralj
David

... je
preganjal in moril
prve kristjane.

Jona

... je
zatajil Jezusa.

Božje odpuščanje nas vedno znova dela velike!

Moj Bog, žal mi je,
da sem grešil in žalil tebe,
ki si moj najboljši Oče
in vse ljubezni vreden.
Trdno sklenem, da se bom poboljšal.
Pomagaj mi s svojo milostjo. Amen.

Kako Jezus gleda na greh?
Kaj pomeni spovedati se svojih grehov?

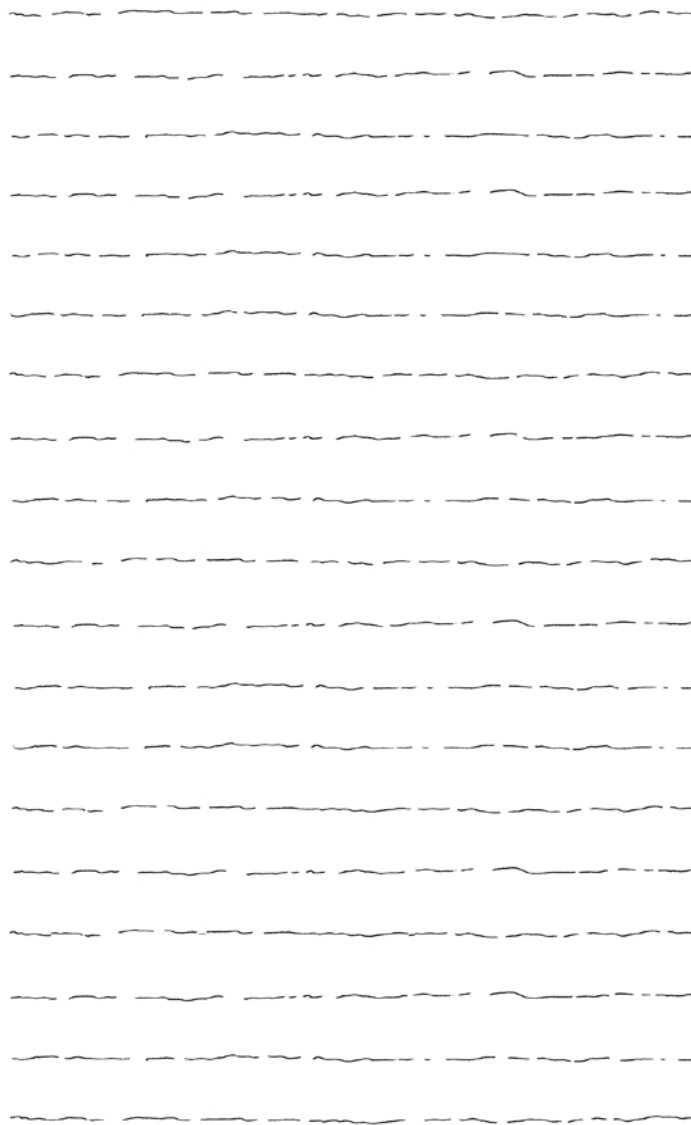
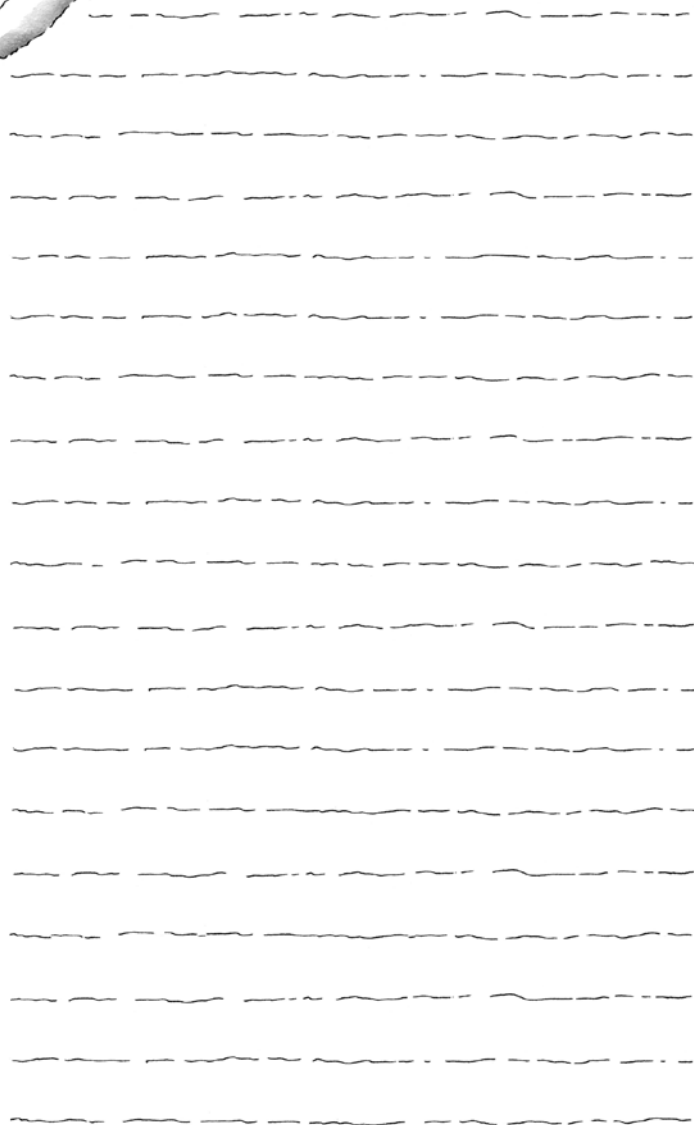
**Spovedati se pomeni,
vreči se v Očetove roke
in pustiti, da me gleda z
ljubeznijo.**

Čemu bi šel k spovedi?
Kaj je zate pri sv. spovedi
najpomembnejše?

**Vsak dan si izprašaj vest in zmoli kesanje.
Prizadevaj si za redno sv. spoved.**

Kako naj molim

Janez Bosko se je rodil 16. avgusta 1815 v revni kmečki družini v italijanski vasici Becchi. Oče mu je umrl, ko je bil Janez star dve leti. Mama je težko preživljala tri otroke. Čeprav so bili revni in je bilo šolanje drago, je naredila vse, da se je Janez šolal. Vzgajala ga je v dobrega krščanskega

človeka. Že kot otrok je okrog sebe zbiral vaške dečke, da so skupaj molili in hodili k sveti maši. Če kdo od njih

ni hotel v cerkev k maši ali verouku, ga je mali Janez znal prepričati, da sta maša in molitev najpomembnejši stvari v življenju. Da bi dečke pripravil do molitve, se je naučil rokohitrskih spretnosti, ki jih je izvajal po maši. Tako je prepričal, da bi otroci, pa tudi odrasli rajši šli na predstavo kakšnega rokohitca, ki je svoje spretnosti izvajal ravno med mašo ali veroukom. Janez je znal združiti oboje. Ob nedeljah je prirejal predstave. Pred vsako predstavo so molili, na koncu pa so se vsi skupaj odpravili v cerkev k verouku. Tako je pripočel tudi tiste dečke in odrasle, ki sicer ne bi šli v cerkev in ne bi molili. Molitev je bila od majhnih nog del življenja, zato je lahko za sabo potegnil tudi druge in jim molitev prikazal kot nekaj lepega in nepogrešljivega v življenju (Lemoyne, 1934).

O molitvi

Jezus je nekoč na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« Rekel jim je: »Kadar molite, recite: Oče! Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi tvoje kraljestvo. Naš vsakdanji kruh nam dajaj od dne do dne in odpusti nam naše grehe, in ne vpelji nas v skušnjava!« (Lk 11,1-13)

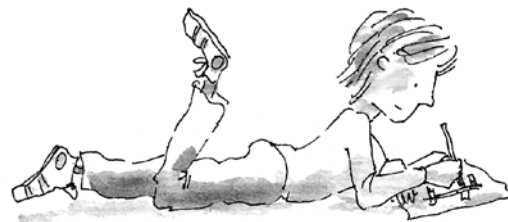
Jezus svoje učence uči moliti.

*Prednje razgrinja temelje svoje
drže do Očeta, do sveta in do sebe.*

*Vabi jih, naj slavijo Boga, ki je
gospodar življenja in smrti, naj se
mu izročajo v varstvo in ga slavijo
kot njegovi otroci. V njih zbuja zavest
ponižnosti v vsakdanjem življenju, saj je tudi
kruh božji dar. Nazadnje jih spodbuja, naj priznavajo
svoje grehe in prosijo odpuščanja in moči v boju zoper
hudega duha.*

*Tudi naša molitev naj bo izrečena v zavesti, da je
Bog gospodar življenja in smrti. Ker je Jezus naš brat,*

*smemo vedno klicati Boga kot
Očeta. Vsaka molitev naj bo najprej
veselje nad tem, da smo božji. Ker
se zavedamo svoje majhnosti in
božje dobrote, ga iskreno prosimo
za tisto, kar potrebujemo. Nazadnje
pa priznavamo svoje grehe, prosimo
Boga odpuščanja in pomoči, da bi
se greha lahko varovali.*

*Ko si doma v tišini, napiši večerno molitev
s svojimi besedami.*

Oče naš, ki si v nebesih,
posvečeno bodi tvoje ime,
pridi k nam tvoje kraljestvo,
zgodí se tvoja volja
kakor v nebesih tako na zemlji.
Daj nam danes naš vsakdanji kruh
in odpusti nam naše dolge,
kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom,
in ne vpelji nas v skušnjavo,
temveč reši nas hudega.
Amen.

S katero molitvijo nas Jezus uči moliti?
Kaj je molitev?
Katere vrste molitev poznamo?

**Molitvev je izraz moje
vere v Boga, gospodarja
življenja in smrti. Kot
njegov otrok ga slavim in
prosim.**

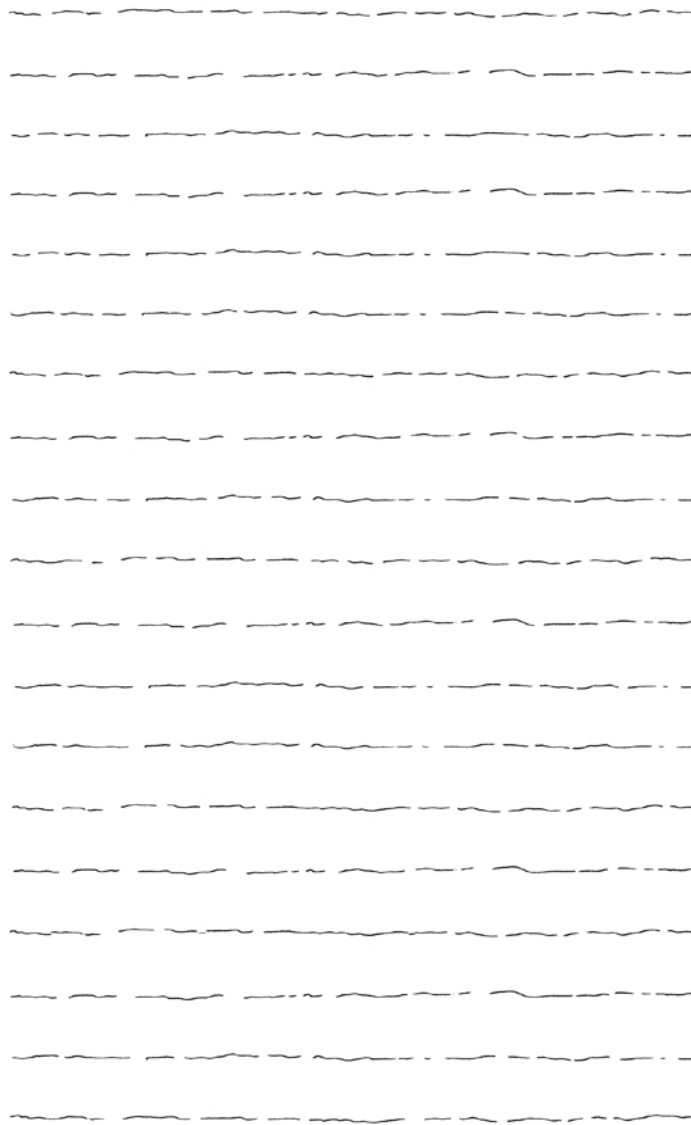
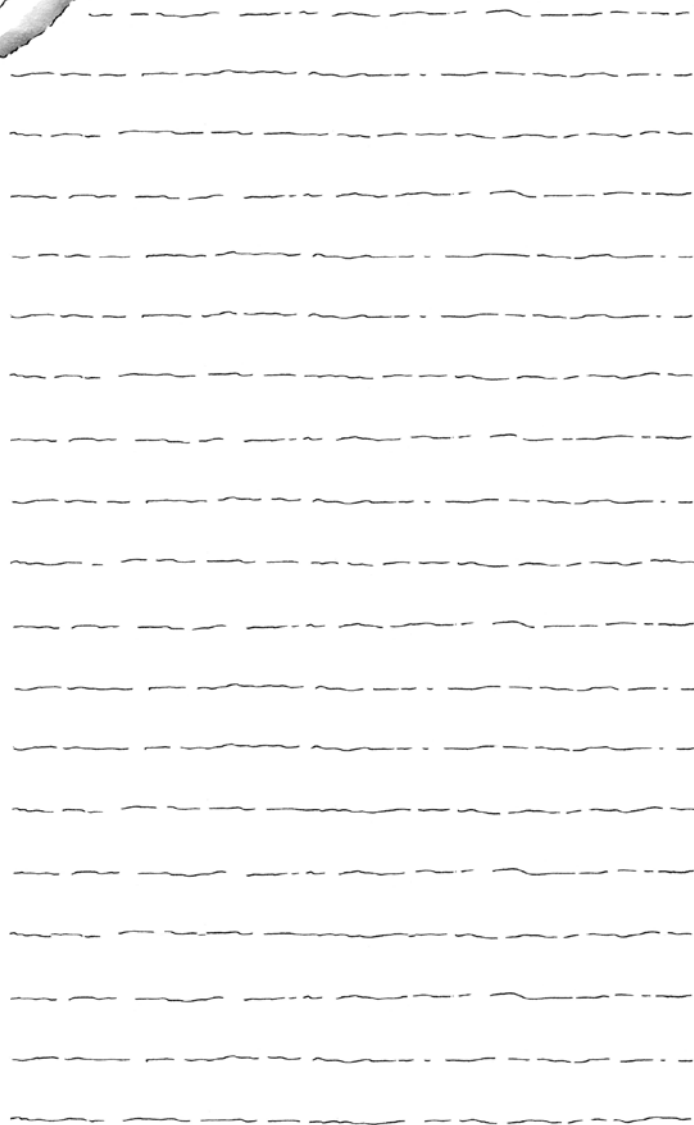

Kdo te je naučil moliti?
Katera je bila tvoja prva molitev?
Zakaj naj molimo?
Kaj ti pomeni molitev? Kdaj si
vzameš čas zanjo?
Kaj je pri molitvi zate
najpomembnejše?

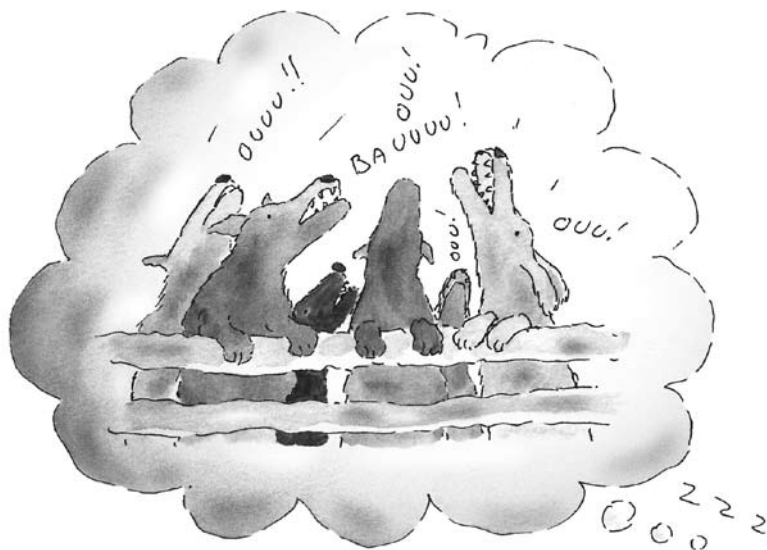
**Poleg tega, kar že moliš, vsak dan zmoli
še molitev, ki ste jo sestavili v birmanski
skupini oz. si jo sestavil sam.**

Hinavščina

V času Don Boska je bilo veliko otrok, zlasti dečkov, ki so živeli na cesti. Preživljali so se s priložnostnimi deli. Ker so živeli na ulici, brez doma in staršev, so bili prepuščeni sami sebi in so se naučili »pravil ulice«. Da so preživeli, so kradli in se pretepali. Delodajalci so z

njimi grdo ravnali in jih izkoriščali. Družba je tem zanemarjenim dečkom dala pečat nepoboljšljivih otrok. Ko je Janez postal duhovnik, je videl stisko teh fantov,

ki niso imeli v življenju ničesar. Ko je razmišljal o svojem duhovniškem poslanstvu, mu je Bog po sanjah razodel, kaj želi od njega. Sanjal je o veliki čredi divjih živali. Bilo jih je veliko in povzročale so peklenski hrup. Don Boska je postalo strah. Hotel je zbežati. Vendar ga je lepa gospa, oblečena v pastirico, prepričala, naj ostane. Skupaj sta potovala v različne kraje. Divje živali so postajale krotke. Vedno več je bilo krotkih kot divjih. Ko je videl dvorišče, polno živali, ki so bile večinoma že ukročene, so prihajali pastirji in jih pomagali pasti. Po teh sanjah je Janez razumel, kaj Bog želi. Začel je ob sebi zbirati zanemarjene dečke. Verjel je vanje, verjel v njihovo prihodnost in videl v njih veliko dobrega, ne le slabo (Lemoyne, 1934).

Jezus in farizeji

Ko je to povedal, ga je neki farizej prosil, naj obeduje pri njem. Vstopil je in sedel. Ko je farizej to videl, se je čudil, da se pred jedjo ni umil. Gospod pa mu je rekel: »Vi farizeji sicer res čistite kozarec in krožnik od zunaj, znotraj pa ste polni pohlepa in hudobije. Kako ste nespametni! Ali ni tisti, ki je naredil zunanost, naredil tudi notranjosti? Dajte raje v miloščino to, kar je znotraj, in glejte, vse vam bo čisto. Toda gorje vam, farizeji! Desetino dajete od mete in rutice in vsakovrstne zelenjave, zanemarjate

pa pravičnost in Božjo ljubezen. To bi bilo treba storiti in onega ne opustiti. Gorje vam, farizeji, ker imate radi prve sedeže v shodnicah in pozdrave na trgih!

Gorje vam, ker ste kakor grobovi, ki se ne vidijo, in ljudje hodijo po njih, ne da bi vedeli.« (Lk 11,37-44)

Jezus v odlomku graja farizeje, ker gledajo predvsem na zunanost in na to, kako bodo pred drugimi izpadli. Pri tem poudarja, da je bistvo največkrat prikrito očem. Svoje učence vabi, naj bodo iskreni in naj delajo zaradi stvari samih, ne glede na pohvale ali graje.

Bog gleda na srce. V maskah ni mogoče srečati Boga, pa tudi bližnjega ne. Zaradi hinavščine propadajo tudi prijateljstva. Pretvarjanje in laž sta boleča tudi v družini. Jezus nas vabi, da živimo v resnici. Kakor Judom, tudi nam pravi: »Če ostanete v moji besedi, ste resnično moji učenci. In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila« (Jn 8,31-32).

Kaj je tisto, kar nas povezuje? Reši rebuse!

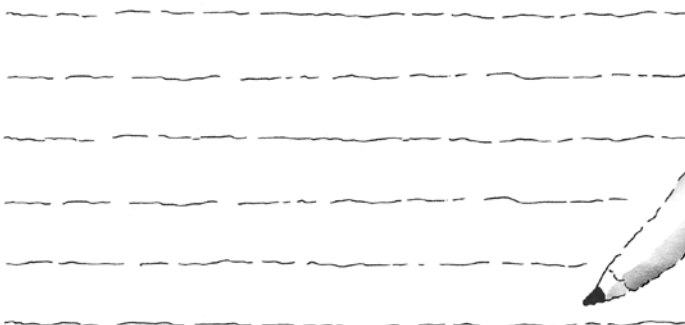
ISKRA + + T =
A = E

LJU + = S=Z

~~G~~ + LIČNO + ST = L=V

Velikodušnost

Gospod, nauči me velikodušnosti,
 Da bom dajal brez preračunljivosti,
 Da bom vračal dobro za hudo,
 Da bom služil,
 ne da bi pričakoval povračilo,
 Da se bom približal človeku,
 ki mi ni všeč.
 Da bom delal dobro tistemu,
 ki mi ne more povrniti,
 Da bom vedno ljubil zastonj,
 Da pri delu ne bom mislil na počitek.

In ker nimam ničesar,
 razen da se dajem,
 daj, da se bom vedno bolj razdajal vsem,
 ki me potrebujejo,
 in bom pričakoval plačilo samo od tebe.
 Ali bolje:
 Pričakoval bom,
 da boš ti sam moje plačilo
 (Larrañaga, 1995, str 76).

Kateri greh pri farizejih Jezus najostreje obsoja? Pripoveduj!
S čim Jezus primerja farizeje, ko govori o hinavščini? Kaj misliš, zakaj?

Hinavščina uničuje prijateljstva in družine.

Kaj najbolj ruši naše odnose in naša prijateljstva?
Kako se lahko danes boriš proti hinavščini?

Pri večerni molitvi premisli, koliko si bil iskren s seboj, pred Bogom in pred drugimi. Potem zmoli kesanje!

Božja beseda

Kmalu po tem, ko je Bog Janezu Bosku v sanjah povedal, kaj želi od njega, se je ta lotil dela. Okrog sebe je začel zbirati dečke z ulice. Ob nedeljah so se zbirali v njegovem stanovanju. Skupaj so se igrali, peli in molili. Don Bosko je imel zanje ure verouka. Tako so dečki z ulice dobili dom. Radi so prihajali k Don Bosku, saj jih

obrodilo sadove. Ker je bilo dečkov vedno več, je njegovo stanovanje postalo premajhno. Vendar je Gospod za vse poskrbel. Od dobrih ljudi je dobil v dar prostore, ki so bili dovolj veliki, da so se v njih lahko dečki igrali in molili ter da jih je poučeval verouk. Kar je Gospod dobrega položil v srca zanemarjenih dečkov, je Don Bosko z njegovo pomočjo skrbno gojil (Lemoyne, 1934).

Prilika o sejalcu

Ko se je zbirala velika množica in so ljudje iz raznih mest prihajali k njemu, je spregovoril v priliki: »Sejalec je šel sejat svoje seme. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Pohodili so ga in ptice neba so ga pozobale. Drugo je padlo na skalo, in ko je pognalo, se je posušilo, ker ni imelo vlage. Drugo je padlo med trnje, in trnje, ki je zraslo z njim, ga je zadušilo. In spet drugo je padlo v dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad.« Ko je to povedal, je zaklical: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušá!« (Lk 8,4-8)

Jezus to priliko sam razloži. Seme je božja beseda, pravi. Ob poti so tisti, ki poslušajo, nato pa pride hudič in vzame besedo iz njihovih src, da ne bi verovali in ne bi bili rešeni. Na skali so tisti, ki z veseljem

je znal zabavati s šalami in rokohitrskimi spretnostmi. Ob vsej igri in zabavi pa je bil za Don Boska prvi cilj dečke pripeljati k Bogu in jim zagotoviti lepo in varno prihodnost. Seme, ki ga je sejal v mlada srca, je kmalu

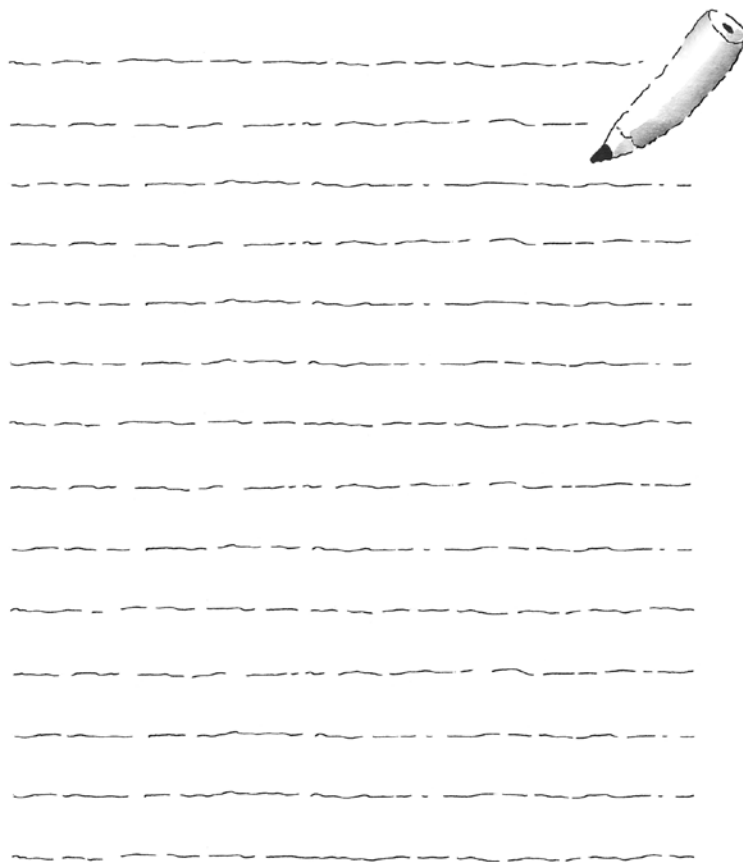

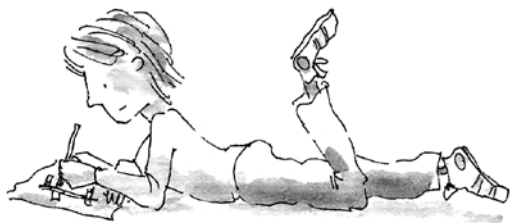
sprejmejo besedo, ko jo slišijo, vendar nimajo korenine: nekaj časa verujejo, v trenutku preizkušnje pa odpadejo. Seme, ki je padlo med trnje, so tisti, ki slišijo, vendar se zaradi skrbi, bogastva in naslad življenja zadušijo, tako da ne obrodijo sadov. Seme v dobri zemlji pa so tisti, ki z dobrim srcem besedo slišijo in jo ohranijo ter v stanovitnosti obrodijo sad.

Jezusa so ljudje radi poslušali. Tudi nam dostikrat njegova beseda seže do srca. A kaj, ko jo je težko uresničiti. Saj vemo, da je za uspeh v šoli ali za lepo prijateljstvo potrebna resnica, ljubezen, odpoved ipd. Vse to z veseljem slišimo, ko pa se prestrašimo,

se hitro zlažemo, pred težavami zbežimo in na ljubezen pozabimo. Tako smo vsak dan na preizkušnji, ali bo božja beseda v nas obrodila sad lepih odnosov in poštenega življenja ali pa jo bo preraslo trnje, zažgala pripeka in bo končala v mlačnih srcih.

Kar nekaj let že poslušáš Jezusovo besedo. Poglej nazaj in premisli, kdaj si bil kakor zemlja, ki jo prerašča trnje, pokriva kamenje in jo pohodijo ljudje. Gotovo pa je beseda tudi obrodila kakšen sad. Sadove vpiši na rodovitno polje.

*Bog,
spregovori besedo v moja ušesa.
Besedo, ki ima smisel.*

*Prižgi luč mojim očem,
Luč, ki ne ugasne.*

*Položi pesem na moja usta,
pesem, ki navdušuje.*

*Daj veselo novico v moja usta,
novico, ki osvobaja.*

*Položi dejanje v moje roke,
dejanje, ki oblikuje.*

*Daj ritem mojim nogam,
ritem, v katerem se premikam
(Rotzetter, 1994, str 94).*

O čem govori Jezus v priliki o sejalcu?
Kaj pomeni seme, trnje, kamenje, pot, polje in sejalec?

*Jezus nas vabi, da
prislubnemo božji
besedi, iz nje živimo
in obrodimo sad.*

Kdaj si kakor kamnita ali s trnjem
pokrita zemlja? Kdaj si kakor pot in kdaj
rodovitno polje?
Kako si predstavljaš sadove božje besede v
svojem življenju?
Kaj lahko narediš, da bo božja beseda v
tebi obrodila več sadu?

*Zvečer premisli, kdaj si čez dan slišal
božjo besedo in kako si jo sprejel.
Vprašaj se, ali si bil trnje, kamenje, pot
ali rodovitna zemlja.*

